

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3595 4 PAGINI - 20 BANI Marți 6 decembrie 1960

DECLARAȚIA CONSFĂTURII REPREZENTANȚILOR PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI

Consfătura reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești care a avut loc la Moscova în noiembrie 1960 a adoptat în unanimitate Declarația partidelor comuniste și muncitorești, și Apelul adresat popoarelor întregii lumi.

In numărul de astăzi al ziarului publicăm textul Declarației partidelor comuniste și muncitorești adoptată la această Consfătuire.

Reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești au discutat la prezenta Consfătuire problemele actuale ale situației internaționale contemporane și ale luptei continue pentru pace, independență națională, democrație și socialism.

Consfătura a demonstrat unitatea de vederi a participanților asupra problemelor discutate. Partidele comuniste și muncitorești își confirmă unanim fidelitatea față de Declarația și Manifestul Păcii, adoptate în 1957. Aceste documente programatice ale marxism-leninismului creator au definit pozițiile principale ale mișcării comuniste internaționale cu privire la cele mai importante probleme ale contemporaneității și au contribuit într-o măsură uriașă la unirea eforturilor partidelor comuniste și muncitorești în lupta pentru țelurile comune. Ele rămân steagul de luptă și îndreptar pentru activitatea întregii mișcări comuniste internaționale.

Mersul evenimentelor din cei trei ani care s-au scurs a confirmat justetea analizei situației internaționale și perspectivei dezvoltării mondiale, cuprinsă în Declarația și în Manifestul Păcii, marea forță științifică și rolul eficient al marxism-leninismului creator.

Principalul bilanț al acestor ani îl constituie creșterea imptuosă a forței și a influenței internaționale a sistemului socialist mondial, procesul activ de destrămarea a sistemului colonial sub loviturile mișcării de eliberare națională, creșterea luptelor de clasă în lumea capitalistă, decăderea și descompunerea continuă a sistemului capitalist mondial. Pe arena mondială se manifestă tot mai mult preocupările forțelor socialiste asupra imperialismului, a forțelor păcii asupra forțelor războiului.

Dar, încercând să-și mențină pozițiile, imperialismul sabotează dezarmarea și prelungescă și să întinzească prin toate mijloacele „războiul rece”, pregătindu-se și îndreptându-se către un nou război mondial. De aceea viața reclamă insistent unirea tot mai strânsă a eforturilor și acțiunilor hotărâte ale țărilor socialiste, ale clasei muncitoare internaționale, ale mișcării naționale antiumperialiste, ale tuturor statelor iubitoare de pace, ale tuturor luptătorilor pentru pace în vederea preîntâmpinării războiului și asigurării vieții pașnice a oamenilor. Viața reclamă insistent stringerea continuă a tuturor forțelor revoluționare în vederea luptei împotriva imperialismului, pentru independența națională, pentru socialism.

I.

Epoca noastră, al cărei conținut principal îl constituie trecerea de la capitalism la socialism, inaugurată de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, este epoca luptei celor două sisteme sociale opuse, epoca revoluțiilor socialiste și a revoluțiilor de eliberare națională, epoca prăbușirii imperialismului, a lichidării sistemului colonial, epoca trecerii pe calea socialismului a noi și noi popoare, epoca triumfului socialismului și comunismului pe scară mondială.

Principala trăsătură distinctivă a timpurilor noastre constă în aceea că sistemul socialist mondial se transformă în factorul hotărâtor al dezvoltării societății omenesci. Forța și invincibilitatea socialismului au fost dovedite în ultimele decenii în giganticele bătălii dintre lumea nouă și cea veche. Au eșuat încercările imperialismului și ale forțelor sale de șoc — fascismul — de a împiedica pe calea războiului mersul dezvoltării istorice. Imperialismul s-a dovedit neputincios să bareze calea revoluțiilor socialiste din Europa și Asia. Socialismul a devenit un sistem mondial. Imperialismul a încercat să frîneze dezvoltarea economică a statelor socialiste. Aceste planuri au fost zădărnice. Imperialismul a făcut totul pentru a menține sistemul robiei coloniale. Dar acest sistem se prăbușește. Pe măsura întăririi sistemului mondial al socialismului, situația internațională se schimbă tot mai categoric în favoarea popoarelor care luptă pentru independență, democrație și progres social.

În epoca contemporană, conținutul principal, direcția principală și particularitățile principale ale dezvoltării istorice a societății omenesci sînt determinate de sistemul socialist mondial, de forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru transformarea socialistă a societății. Nici un fel de sforțări ale imperialismului nu pot opri dezvoltarea progresivă a istoriei. Au fost create premise trănice pentru noi victorii hotărâtoare ale socialismului. Victoria deplină a socialismului este inevitabilă.

Mersul dezvoltării sociale confirmă prevederile leniniste că țările socialismului victorios exercită principala lor influență asupra dezvoltării revoluției mondiale prin construcția economică. Socialismul a obținut succese creatoare fără precedent în domeniul producției, științei și tehnicii și în fărîșirea unei comunități noi, libere a oamenilor, care asigură în măsură tot mai mare necesitățile materiale și spirituale. Se apropie timpul cînd socialismul se va situa pe primul loc și prin ponderea sa în producția mondială. Capitalismul va suferi o înfrîngere în sfera decisivă a activității umane: în sfera producției materiale.

Întărirea și dezvoltarea sistemului socialist exercită o influență mereu crescîndă asupra luptei popoarelor din țările capitaliste. Prin forța exemplului său, sistemul mondial al socialismului revoluționează mințile oamenilor muncii din lumea capitalistă, îi însușește în lupta împotriva capitalismului, usurează într-o măsură uriașă condițiile în care se desfășoară această luptă. În țările capitaliste se pot și se întînesc forțele interne menite să apere pacea și independența națională, să asigure triumful democrației și victoria socialismului.

Sistemul capitalist mondial este cuprins de un proces adînc de decădere și descompunere. Contradicțiile imperialismului au accelerat transformarea capitalismului monopolist în capitalism monopolist de stat. Făcînd să crească puterea monopolurilor asupra vieții națiunii, capitalismul monopolist de stat unește forța monopolurilor cu forța statului într-un singur mecanism pentru salvarea orînduirii capitaliste, pentru sporierea maximală a profiturilor burgheziei imperialiste prin exploatarea clasei muncitoare și jefuirea păturilor largi ale populației.

Nu există însă mijloace cu ajutorul cărora burghezia monopolistă să poată salva capitalismul. Interesele unui monopolist de monopoluri se află într-o contradicție de neîmpăcat cu interesele întregii națiuni. Antagonismele de clasă și naționale, contradicțiile interne și externe ale societății capitaliste s-au agravat puternic. Încercările de a întări cu ajutorul militarismului temelile putrezite ale capitalismului string și mai mult nodul acestor contradicții.

mului se agravează neîncetată și pe scară națională, cît și internațională. O serie de țări capitaliste care n-au apucat să învingă toate urmările recentei crize economice, s-au pomenit în fața pericolului unor noi zguduri economice. Se agravează neîncetată caracterul anarhic al producției capitaliste. Se intensifică într-o măsură nemaivăzută procesul concentrării capitaliste, cresc profiturile și supraprofiturile monopolurilor. Sub forme noi, înainte de toate prin intensificarea muncii, capitalul monopolist a adîncit la extrem exploatarea clasei muncitoare. În condițiile capitalismului, automatizarea și „raționalizarea” aduc noi calamități oamenilor muncii. Numai prin luptă îndrîjită clasa muncitoare a reușit să obțină în unele țări satisfacerea unui șir de revendicări vitale. În numeroase țări capitaliste, însă, nivelul de trai rămîne, ca și înainte, mai scăzut decît cel antebelic. Cu toate făgăduiele burgheziei numai în unele țări capitaliste, și doar vremelnic, a fost realizată folosirea completă a brațelor de muncă. Alogenizarea monopolurilor aduce un prejudiciu tot mai mare intereselor maselor largi ale țărănimii și ale unor largi pături ale burgheziei mici și mijlocii. În țările capitaliste, inclusiv în unele dintre cele mai dezvoltate, continuă să existe și chiar să se extindă regiuni slab dezvoltate din punct de vedere economic, în care mizeria maselor este deosebit de mare.

Toate acestea dezmint încă o dată născocirile mincinoase ale ideologilor burghezi și ale revizionistilor, care pretind că capitalismul contemporan s-ar fi transformat în „capitalism popular”, că el ar fi creat așa-numitul „stat al prosperității generale”, capabil să învingă anarhia producției și crizele economice și să asigure bunăstarea tuturor oamenilor muncii.

Inegalitatea dezvoltării capitalismului schimbă încontinuu raportul de forțe dintre statele imperialiste. Cu cît mai mult se îngustează sfera dominației imperialiste, cu atît mai intens se manifestă contradicțiile dintre puterile imperialiste. Problema pieții a căpătat o ascuțite fără precedent. Noile organizații internaționale, care apar sub lozincă „integrării”, duc în realitate la intensificarea contradicțiilor și a luptei dintre țările imperialiste, reprezentînd noi forme ale împărțirii pieții capitaliste mondiale între cele mai mari uniuni ale capitaliștilor, ale penetrației statelor imperialiste mai puternice în economia partenerilor lor slabi.

Putrefacția capitalismului se manifestă cu cea mai mare putere în principala țară a imperialismului contemporan — Statele Unite ale Americii. Capitalul monopolist din S.U.A. își manifestă în mod vădit incapacitatea de a folosi forțele de producție existente. Cea mai bogată dintre țările capitaliste dezvoltate, Statele Unite ale Americii, a devenit țara unui somaj cronic de o deosebită amploare. În această țară, folosirea tot mai incompletă a capacității de producție a industriei a devenit un fenomen permanent. Cu toată sporierea imensă a alocărilor militare, care se efectuează pe seama reducerii nivelului de trai al oamenilor muncii, ritmul de creștere a producției în anii postbelici se încetinește, deabia depășind creșterea populației. Au devenit mai dese crizele de supraproducție. Cea mai dezvoltată țară industrială a capitalismului s-a transformat într-o țară cu cea mai hidoasă economie militarizată. Statele Unite ale Americii storc mai multe bogății decît toate țările capitaliste din țările Asiei, și mai ales ale Americii Latine, frînd dezvoltarea lor. Se intensifică penetrația capitalului american în Africa. Imperialismul american a devenit cel mai mare exploatare internațională.

Imperialismul din S.U.A. tînde să subordoneze dominației sale numeroase state, folosind drept mijloace principale politiciile blocurilor militare și a „ajutorului” economic. El încalcă suveranitatea chiar și a statelor capitaliste dezvoltate. Burghezia monopolistă dominantă din țările capitaliste cu un înalt nivel de dezvoltare, alîndu-se cu imperialismul american, sacrifică suveranitatea propriei țări scîntînd să înăbușe cu ajutorul imperialiștilor din S.U.A. forțele revoluționare de eliberare, să le răpească oamenilor muncii libertățile democratice, să împiedice lupta maselor populare pentru progresul social. Imperialismul american atrage aceste țări în cursa înarmărilor. În politica de pregătire a unui nou război agresiv și în activitatea de subminare îndreptată împotriva statelor socialiste și neutre.

Temelile orînduirii capitaliste au putrezit în așa măsură încît în multe țări burghezia imperialistă guvernantă nu mai este în stare să se opună în mod independent forțelor democratice și progresului, care cresc și-și cîntăresc rîndușile tot mai mult. Imperialiștii se unesc în alianțe politico-militare în frunte cu S.U.A., pentru a lupta împreună împotriva lagărului socialist, pentru a sugruma mișcarea de eliberare națională, mișcarea muncitorească și socialistă. Mersul evenimentelor internaționale din ultimii ani a furnizat multe dovezi noi că imperialismul american este reazimul principal al reacțiilor mondiale, un jandarm internațional și un dușman al popoarelor din lumea întreagă.

Sistemul blocurilor militare creat de Statele Unite ale Americii este slab și atît de luptă dintre participanții la aceste blocuri, cît și ca urmare a luptei maselor pentru lichidarea unor asemenea blocuri. Imperialiștii americani caută să întărească blocurile agresive, ceea ce provoacă o împotrivire și mai puternică a maselor. S.U.A. rămîn principala forță economică, financiară și militară a imperialismului contemporan, deși ponderea lor în economia lumii capitaliste scade. Imperialiștii englezi și francezi duc o luptă îndrîjită pentru menținerea pozițiilor lor. Monopolurile din Germania occidentală și din Japonia, care și-au restabilit forța și sînt strîns legate de monopolurile americane, își intensifică expansiunea. Dîndu-și politica lor imperialistă, monopolurile vest-germane tind tot mai activ să exploateze țările slab dezvoltate.

Popoarele se ridică tot mai hotărît la lupta împotriva imperialismului. Se desfășoară o luptă grandioasă între forțele muncii și ale capitalului, ale democrației și ale reacțiunii, ale libertății și ale colonialismului. Victoria revoluției profund populare din Cuba a devenit un exemplu remarcabil pentru popoarele din America Latină. S-a dezvoltat cu o forță irezistibilă mișcarea anticolonială pentru libertate și independență națională din Africa. Răscălna națională anti-imperialistă din Irak s-a înfăptuit cu succes. În Japonia a luat amploare puternică mișcarea a maselor populare împotriva alianței militare japono-americane, pentru pace, democrație și independență națională. O măturte a hotărîrii de luptă a oamenilor muncii o constituie acțiunile puternice ale maselor populare din Italia în apărarea democrației. Se intensifică lupta pentru democrație, împotriva regimului reacționar și puterii personale în Franța. S-au desfășurat mari greve ale muncitorilor în S.U.A., Argentina, Uruguay, Chili, India, Anglia, Canada, Belgia și în alte țări capitaliste. Acțiunile poporului negru din S.U.A., pentru drepturile sale vitale ca un caracter de masă. Se accentuează tendința spre unirea forțelor naționale împotriva dictaturii fasciste în Spania și Portugalia, se întărește mișcarea democratică din Grecia. Au fost

răsturnate regimurile militare-tiranice din Columbia și Venezuela, a fost dată o lovitură guvernelor marionete față pro-americane din Coreea de Sud și Turcia. Se dezvoltă mișcarea națională-democratică din Vietnamul de Sud și din Laos, îndreptată împotriva imperialiștilor americani și a acoliților acestora. Poporul indonezian lichidează pozițiile economice ale imperialiștilor rămase în țara lui, îndeosebi pozițiile colonizatorilor olandezi. Se extinde și cuprinde toate continentele mișcarea de masă în apărarea păcii. Toate acestea constituie o măturte grăitoare că valorile luptei antiumperialiste, de eliberare națională, antirăzboinică și de clasă se ridică tot mai sus.

Triumful socialismului într-un mare grup de țări din Europa și Asia, care cuprinde o treime din omenire, creșterea puternică a forțelor care luptă pentru socialism în întreaga lume și slăbirea neconținută a pozițiilor imperialismului în întreaga economie cu socialismul; noul avînt uriaș al luptei de eliberare națională și destrămarea accelerată a sistemului colonial; creșterea instabilității întregului sistem capitalist al economiei mondiale; ascuțirea contradicțiilor capitalismului cu urmare a dezvoltării capitalismului monopolist de stat și a creșterii militarismului; adîncirea contradicțiilor dintre monopoluri și interesele întregii națiuni; restringerea democrației burgheze, tendința spre metodele de guvernare autocratice și fasciste; criza adîncă a politicii și ideologiei burgheze sînt tot atîtea dovezi că în dezvoltarea crizei generale a capitalismului a început o etapă nouă. Specificul acestei etape constă în aceea că ea a apărut nu în legătură cu un război mondial, ci în condițiile întrecerii și luptei dintre cele două sisteme, ale schimbării tot mai mari a raportului de forțe în favoarea socialismului, ale ascuțirii puternice a tuturor contradicțiilor imperialismului, în condițiile în care lupta dusă cu succes de forțele iubitoare de pace pentru înfăptuirea și consolidarea coexistenței pașnice n-a permis imperialiștilor să zădărnicească prin acțiunile lor agresive pacea generală, în condițiile avîntului luptei maselor largi populare pentru democrație, eliberare națională și socialism.

Împotriva jughului și exploatării imperialiste se unesc toate forțele revoluționare. Popoarele care construiesc socialismul și comunismul, mișcarea revoluționară a clasei muncitoare din țările capitaliste, lupta de eliberare națională a popoarelor asuprite, mișcările general-democratice, toate aceste forțe mari ale contemporaneității se contopesc într-un singur torent general, care macină și distruge sistemul imperialist mondial. În centrul epocii contemporane se află clasa muncitoare internațională și vîrstarul ei principal — sistemul mondial al socialismului. Ele constituie chezașii victoriei în lupta pentru pace, democrație, eliberare națională, socialism și progresul omenirii.

II.

Sistemul socialist mondial a intrat într-o etapă nouă a dezvoltării sale. Uniunea Sovietică înlăpătește cu succes construcția desfășurată a societății comuniste. Alte țări din lagărul socialist construiesc cu succes bazele socialismului, iar unele din ele au și intrat în perioada construcției societății socialiste dezvoltate.

Socialismul a reperat victorii hotărâtoare pe scară întregului sistem. Aceste victorii marchează triumful marxism-leninismului și arată grăitor tuturor popoarelor aflate sub jugul capitalului, că societatea organizată pe baza acestei învățături deschide posibilități nelimitate pentru înflorirea economiei și culturii, pentru asigurarea unui înalt nivel de trai al oamenilor, a unei vieți pașnice și ferice.

Îndeplinind cu succes planul septenal de dezvoltare a economiei naționale, poporul sovietic făurește în ritm rapid baza tehnico-materială a comunismului. Știința sovietică a deschis o întregă epocă în dezvoltarea civilizației mondiale, a pornit la cucerirea cosmosului, demonstrînd în mod strălucit forța economică și tehnică a lagărului socialist. Uniunea Sovietică, prima în istorie, croiește întregii omeniri calea spre comunism. Ea reprezintă exemplul cel mai viu și cel mai puternic reazem pentru popoarele din lumea întreagă în lupta lor pentru pace, libertate democratică, independență națională, progres social.

Revoluția populară din China a dat o lovitură zădărnitoare pozițiilor imperialismului în Asia, a contribuit în măsură uriașă la schimbarea raportului de forțe pe plan mondial în favoarea socialismului. Dînd un nou și puternic impuls mișcării de eliberare națională, ea a exercitat o influență imensă asupra popoarelor, îndeosebi asupra popoarelor din Asia, Africa și America Latină.

Republicile democrat-populare Albania, Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, China, Republica Democrat-Populară Coreeană, Republica Democrată Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria, Republica Democrată Vietnam, care au format împreună cu marea Uniune Sovietică puternicul lagăr socialist, au obținut într-un termen istoric scurt succese uriașe în construirea socialismului.

Puterea populară din aceste țări și-a dovedit trînciția de neclintit. Rolul dominant în economia națională îl joacă relațiile de producție socialiste; exploatarea omului de către om a fost lichidată pentru totdeauna sau se lichidează cu succes. Înăpțuirea cu succes a politicii de industrializare socialistă a dus la înflorirea economiei țărilor socialiste, care se dezvoltă mult mai rapid decît economia țărilor capitaliste. Toate aceste țări și-au creat o industrie dezvoltată; țări în trecut agrare s-au transformat sau se transformă în țări industriale-agrare.

În toate țările de democrație populară, în ultimii ani s-a rezolvat sau se rezolvă cu succes cea mai mare problemă a construcției socialiste — trecerea de bună voie a țărănimii de pe calea gospodăriei mici, bazate pe proprietatea privată, pe calea marii gospodării cooperatiste-socialiste. Planul cooperatist leninist și-a dovedit marea sa viabilitate atît pentru aceste țări unde a existat o tradiție îndelungată a atașamentului „dînc al țărănimii față de proprietatea privată asupra pămîntului, cît și pentru țările care au lichidat recent relațiile feudale. S-a consolidat alianța frățească a muncitorilor și țărănilor, sub conducerea clasei muncitoare, alianță a cărei menținere și întărire, după cum ne-a învățat V. I. Lenin, este principul suprem al dictaturii proletariului. În procesul construirii socialismului, această alianță dintre două clase de oameni ai muncii, temelia politică a orînduirii socialiste, se dezvoltă neîncetată, contribuind la consolidarea continuă a puterii populare sub conducerea clasei muncitoare și la reorganizarea socialistă a agriculturii în conformitate cu principul leninist al cooperativizării țărănimii pe baza liberului consimțămînt.

Schimbări istorice s-au produs în structura socială a societății. În țările de democrație populară nu mai există clasa moșierilor și clasa capitaliștilor. Clasa muncitoare a devenit principala forță a societății, rîndușile ei se înnulesc, conștiința și maturitatea ei politică au crescut. Socialismul a scos țărăni-

mea din mizeria seculară și a transformat-o într-o forță activă a progresului social. Se creează o intelectualitate nouă, socialistă, trup din trupul poporului muncitor. Toți cetățenii au acces liber la știință și cultură. Socialismul a creat astfel nu numai condițiile politice, dar și materiale pentru dezvoltarea culturală a societății, pentru înflorirea multilaterală și deplină a talentelor și aptitudinilor omului. Pe baza dezvoltării cu succes a economiei crește neînterupt nivelul material de viață al maselor populare.

În statele socialiste multinaționale s-a format și s-a întărit alianța indestructibilă a oamenilor muncii de toate naționalitățile. Triumful politicii naționale marxist-leniniste în țările socialiste, adevărata egalitate în drepturi a naționalităților, avîntul economiei și culturii lor constituie un exemplu însușitor pentru popoarele care luptă împotriva asupririi naționale.

În țările de democrație populară ideologia socialistă a obținut succese vizibile în lupta împotriva ideologiei burgheze. Această luptă are un caracter îndelungat și va continua pînă la completa eliberare a conștiinței oamenilor de rămășițele ideologiei burgheze.

Unitatea politică-morală a societății, care pentru prima dată în istorie a apărut și s-a consolidat în Uniunea Sovietică, se dezvoltă astăzi și în celelalte țări socialiste. Aceasta permite folosirea cît mai deplină a energiei creatoare a oamenilor muncii liberi pentru avîntul forțelor de producție și înflorirea societății socialiste.

Societatea socialistă se perfecționează neîncetată, devine tot mai matură, în sinul ei se nasc și de zi în zi elemente ale viitoarei societăți comuniste. Se perfecționează tot mai mult metodele de conducere a economiei socialiste și de planificare economică. Are loc dezvoltarea continuă a democrației socialiste, se lărgește participarea maselor populare la conducerea construcției economice și culturale, unele funcții ale statului trec treptat în seama organizațiilor obștești.

În prezent nu numai în Uniunea Sovietică, dar și în celelalte țări socialiste, au fost lichidate posibilitățile social-economice de restaurare a capitalismului. Forțele unite ale lagărului socialist reprezintă o garanție de nădejde pentru fiecare țară socialistă împotriva atențelor din partea reacțiilor imperialiste. Astfel, unirea strînsă a statelor socialiste într-un singur lagăr, unitatea tot mai puternică și forța mereu crescîndă a acestui lagăr asigură în cadrul întregului sistem, în ansamblul lui, victoria deplină a socialismului.

În anii care s-au scurs, ca urmare a muncii eroice a clasei muncitoare și a țărănimii, a activității uriașe desfășurate de partidele comuniste și muncitorești, au fost create posibilități obiective foarte favorabile pentru dezvoltarea vertiginosă continuă a forțelor de producție, pentru un câștig maxim de timp și obținerea victoriei țărilor socialiste în întrecerea economică pașnică cu capitalismul. Partidele marxist-leniniste, care se află în fruntea statelor socialiste, consideră drept datoria lor să folosească cu pricepere și în mod just aceste posibilități.

Partidele comuniste care au reperat victorii mari și au trecut prin încercări serioase, au acumulat o experiență bogată și multilaterală de conducere a construcției socialiste. Succesele țărilor socialiste și ale întregului lagăr socialist au fost obținute datorită aplicării juste a legilor generale ale construcției socialiste, ținîndu-se seama de particularitățile istorice ale fiecărei țări și de interesele sistemului socialist în ansamblul lui, datorită eforturilor popoarelor acestor țări, datorită strînselor colaborări frățești și ajutorului reciproc internaționalist și, în primul rînd, datorită ajutorului frățesc, internaționalist al Uniunii Sovietice.

Experiența dezvoltării țărilor socialiste arată încă o dată că cea mai importantă condiție internațională a realizării lor și succeselor lor o constituie înțelegerea și sprijinul reciproc, folosirea tuturor avantajelor unității și coeziunii țărilor lagărului socialist. Calculele imperialiștilor, ale renegeților și revizioniștilor care scontează pe posibilitatea scizării în lagărul socialist păzesc ca lumina ochilor unitatea lagărului socialist.

Sistemul economic mondial al socialismului este unit prin comunitatea relațiilor socialiste de producție și se dezvoltă în conformitate cu legile economice ale socialismului. Interesele dezvoltării lui cu succes cer: aplicarea consecventă în construcția socialistă a legii dezvoltării planice, proporționale; desfășurarea inițiativă creatoare a maselor populare; perfecționarea permanentă a sistemului divizionii internaționale a muncii prin coordonarea planurilor economiei naționale, specializarea și cooperarea producției în cadrul sistemului mondial socialist pe baza liberului consimțămînt, a avantajului reciproc și a ridicării prin toate mijloacele a nivelului tehnico-științific; studierea experienței colective; întărirea colaborării și înțelegerea frățești; înlăturarea treptată pe acest temei a deosebirilor create în cursul istoriei în nivelurile dezvoltării economice și crearea bazei materiale pentru trecerea la comunism, mai mult sau mai puțin în același timp, a tuturor popoarelor din sistemul socialist.

Pe baza practicii construirii socialismului în diferite țări a fost acumulată o experiență colectivă a întregului lagăr socialist. Studiarea multilaterală a acestei experiențe de către partidele frățești, aplicarea creatoare și îmbogățirea ei, ținîndu-se cont de condițiile concrete și particularitățile naționale, constituie leza neîrîmăntată a dezvoltării fiecărei țări socialiste.

Partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste consideră drept datoria lor internațională ca, dezvoltînd producția industrială și agricolă a fiecărei țări în ritm intens, în conformitate cu posibilitățile existente, să folosească pe deplin toate avantajele sistemului socialist și resursele interne ale fiecărei țări în vederea rezolvării prin eforturi comune și în termenul cel mai scurt a sarcinii istorice de a depăși sistemul mondial capitalist în ceea ce privește volumul absolut al producției industriale și agricole și de a întrece după aceasta țările capitaliste cele mai dezvoltate din punct de vedere economic, în ceea ce privește nivelul producției pe cap de locuitor și nivelul de trai. Pentru rezolvarea acestei sarcini sînt necesare îmbunătățirea neîncetată a activității politice și economice, perfecționarea permanentă a metodelor de conducere a economiei naționale, gospodăria socialistă fundamentată în mod științific, sporierea pe toate căile a productivității muncii pe baza progresului tehnic continuu, conducerea planificată a economiei, respectarea neabătută a principiilor leniniste de cointeresare materială și de dezvoltare continuă a stimulentei morale în munca pentru binele societății, pe calea ridicării conștiinței politice a maselor, exercitarea controlului asupra măsurii muncii și consumului.

Baza materială necesară pentru trecerea țărilor socialiste la comunism o constituie crearea unui nivel înalt de producție pe baza tehnicii moderne înaintate, a electrificării economiei naționale, a mecanizării și automatizării producției, fără de care nu poate fi asigurat belșugul bunurilor de consum necesar societății comuniste. Pe această bază trebuie să se dezvolte relațiile sociale comuniste, să se ridice pe toate căile conștiința

DECLARAȚIA CONFĂTURII REPREZENTANȚILOR PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI

(Urmasa din pag. 1-a)

politică a maselor populare, să fie educat omul societății noi, comuniste.

Lăgarul socialist este o comunitate socială, economică și politică a popoarelor libere, suverane, unite prin legături strânse de solidaritate internațională socialistă, prin interese și scopuri comune și care pășesc pe calea socialismului și comunismului. Legea de neclintit a relațiilor reciproce dintre țările socialiste o constituie respectarea strictă a principiilor marxism-leninismului, ale internaționalismului socialist. În lăgarul socialist este asigurată adevărată egalitate în drepturi și independență fiecărei țări, care face parte din el. Călăuzindu-se după principiile egalității depline în drepturi, avantajului reciproc și întruajutorării tovarășești, statele socialiste perfecționează colaborarea economică, politică și culturală multilaterală, ceea ce corespunde altor intereselor fiecărei țări socialiste, cât și intereselor lăgarului socialist în ansamblul lui.

Una din realizările cele mai mari ale sistemului mondial socialist constă în confirmarea în practică a tezei marxist-leniniste potrivit căreia o dată cu dispariția antagonismului dintre clase dispare antagonismul dintre națiuni. Contrar legilor orânduirii capitaliste, careia îi sînt proprii contradicții antagoniste între clase, națiuni și state, contradicții care duc la ciocniri militare, sistemul socialist, prin natura lui, nu cunoaște cauze obiective pentru contradicții și conflicte între popoare și statele care fac parte din acest sistem, iar dezvoltarea lui duce la consolidarea coeziunii statelor și națiunilor, la întărirea tuturor formelor de colaborare dintre ele. Socialismul îmbină în mod organic dezvoltarea economică, culturală, științifică și socială, cu interesele întăririi și dezvoltării întregului sistem mondial socialist, cu coeziunea tot mai mare a națiunilor. Interesele întregului sistem socialist în ansamblul lui și interesele naționale se împletesc în mod armonios. Pe această bază a apărut și se consolidează unitatea politică-morală a tuturor popoarelor marii comunități socialiste. În locul izolației politice și egoismului național, proprii capitalismului, au apărut prietenia frățească și întruajutorarea între popoare, generate de orînduirea socialistă.

Interesele generale ale popoarelor din țările socialiste, interesele cauzei socialiste și a păcii cere îmbinare justă în politică a principiilor internaționalismului socialist și ale patriotismului socialist. Fiecarei țări revine dreptul de a deveni un partid de guvernământ în stat în funcție de răspunderea istorică asumată pentru destinele țării sale, cât și pentru destinele întregului lăgar socialist.

În Declarația din 1957 se arată, absolut just, că exagerarea rolului particularităților naționale, abaterile de la adevărurile universale valabile ale marxism-leninismului cu privire la revoluția socialistă și construcția socialistă, aduc prejudicii cauzei comune a socialismului. Totodată, în Declarație se arată, de asemenea în mod absolut just, că marxism-leninismul cere aplicarea creatoare a principiilor generale ale revoluției socialiste și construcției socialiste, în funcție de condițiile istorice concrete ale fiecărei țări, nu admite copierea mecanică a politicii și tacticilor partidelor comuniste din alte țări. Ignorarea particularităților naționale de către un partid proletar poate să ducă la ruperea de viață, de masă, să pricinuiască prejudicii cauzei socialismului.

Manifestările naționalismului și ale limitărilor naționale nu dispar în mod automat, odată cu instaurarea orînduirii socialiste. Pentru consolidarea relațiilor frățești și a prieteniei dintre țările socialiste, sînt necesare o politică marxist-leninistă, internaționalistă a partidelor comuniste și muncitorești, educarea tuturor oamenilor muncii în spiritul îmbinării internaționalismului cu patriotismul, o luptă hotărâtă pentru învingerea rămășițelor naționalismului și sovinișmului burghez.

Partidele comuniste și muncitorești educă în mod neobosit oamenii muncii în spiritul internaționalismului socialist, al înfrățirii față de toate manifestările naționalismului și sovinișmului. Coeziunea, unitatea partidelor comuniste și muncitorești, a popoarelor țării socialiste, fidelitatea lor față de învățătura marxist-leninistă, iată izvorul principal al forței și învingătorii fiecărei țări socialiste și a lăgarului socialist în ansamblul lui.

Croind calea spre comunism, popoarele țării socialiste creează prototipul societății noi pentru întreaga omenire. Oamenii muncii din lumea capitalistă urmăresc cu un profund interes activitatea creatoare a constructorilor socialismului și comunismului. Aceasta face ca partidele marxist-leniniste și muncitorești din țările socialiste să le revină răspunderea în fața mișcării muncitorești internaționale pentru construirea cu succes a socialismului și comunismului.

Partidele comuniste și muncitorești consideră de dator să întărească neîncetat marea comunitate socialistă a popoarelor, al cărei rol internațional și influență asupra mersului evenimentelor mondiale cresc an de an.

A venit timpul cînd statele socialiste, formînd un sistem mondial, au devenit o forță internațională, care exercită o influență puternică asupra dezvoltării mondiale. Au apărut posibilități reale de a rezolva cele mai importante probleme ale contemporaneității într-un fel nou, în interesul păcii, democrației și socialismului.

III.

Cea mai arzătoare problemă a timpului nostru este problema războiului și a păcii.

Războiul este un însoțitor permanent al capitalismului.

Sistemul exploatarei omului de către om și sistemul exterminării omului de către om, sînt două laturi ale orînduirii capitaliste. Imperialismul a dezlănțuit pînă acum asupra omenirii două războaie mondiale pustitoare și în prezent amenință să o arunce într-o catastrofă și mai îngrozitoare. Au fost create milioane monstruoase de nimice și distrugeri în masă. Folosirea acestor mijloace într-un nou război poate cauza distrugerii fără precedent unor țări întregi și poate transforma în ruine cele mai mari centre ale producției și culturii mondiale. Un astfel de război ar însemna pierde și suferințe pentru sute de milioane de oameni, inclusiv din țările care n-ar participa la război. Imperialismul poartă în sine un pericol serios pentru întreaga omenire.

Acum, ca niciodată se cere popoarelor o deosebită vigilență. Atîta timp cît se menține imperialismul, va rămîne și terenul pentru războaiele agresive.

Popoarele tuturor țării sînt cu pericolul unui nou război mondial n-a trecut încă. Principala forță a agresiunii și războiului este imperialismul american. El intruchipează în politică sa ideologia reacțiunii războinice. Sub steagul apărării împotriva „pericolului comunismului”, imperialismul american ca participarea imperialismului din Anglia, Franța și Germania occidentală, a antrenat numeroase țări în blocurile militare — N.A.T.O., C.E.N.T.O., S.E.A.T.O. și altele — a împinzit întreaga așa-zisă „lume liberă”, adică țările capitaliste dependente de el, cu rețeaua bazelor sale militare, îndreptate, în primul rînd, împotriva țării socialiste. Existența acestor blocuri și baze periculoase pacea și securitatea generală și nu numai că încalcă suveranitatea, dar amenință însăși existența statelor care pun teritoriul lor la dispoziția cîștii militare americane, pentru crearea de baze.

Forțele imperialiste din S.U.A., Anglia și Franța au intrat într-o cîrdășie criminală cu imperialismul vest-german. În Germania occidentală a relințit militarismul, se accelerează restabilirea armatei regulate masive sub comanda generalilor hitleristi, armată pe care imperialismul american o înarmează cu arma rachetă și nucleară, precum și cu alte mijloace de exterminare în masă din cele mai noi, ceea ce provoacă protestul hotărât și tot mai puternic al popoare-

lor iubitoare de pace. Aceste armate agresive i se pun la dispoziție baze militare în Franța și în alte țări din Europa occidentală. Crește pericolul din partea imperialismului vest-german pentru cauza păcii și securității popoarelor din Europa. Revanșarii vest-germani își proclamă în mod deschis intenția de a revizui frontierele stabilite după cel de-al doilea război mondial. Ca și cîlca hitleristă la timpul său, militaristii vest-germani pregătesc un război împotriva țării socialiste și altor state din Europa, caută să-și pună în aplicare propriile lor planuri agresive. Berlinul occidental este transformat într-un focar de provocări internaționale. Statul de la Bonn a devenit dușmanul principal al coexistenței pașnice, al dezarmării și destinderii încoadării în Europa.

Planurile agresive ale imperialismului vest-german trebuie să fie opuse forța unită a tuturor statelor și popoarelor iubitoare de pace din Europa. În lupta împotriva tendințelor agresive ale militarismului vest-german, un rol deosebit de mare îl revine Republicii Democratice Germane. Participanții la Confătură consideră drept dator datoria tuturor statelor lagărului socialist, a tuturor popoarelor iubitoare de pace apărarea inviolabilității R.D.G. — avanspoatelor socialismului în Europa de vest, exponatul adevărat al năzuințelor de pace ale poporului german.

Imperialiștii din S.U.A. revin activ focarul de război și în Extremul Orient. Călcînd în picioare independența națională a poporului japonez, contrar voinței lui și în înteligeră cu cercurile diriguitorilor reacționari japonezi, ei au impus Japoniei un nou tratat militar cu scopuri agresive, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineză și altor state iubitoare de pace. Cotropitorii americani au ocupat insula Taiwan, care aparține Republicii Populare Chineză, Coreea de Sud, se amestecă tot mai mult în afacerile Vietnamului de Sud, El au transformat aceste regiuni în focare de agresiune și amenințări pentru populațiile locale. Amenințînd cu agresiunea Cuba, amenințîndu-se în treburile popoarelor din America Latină, din Africa și din Orientul Apropiat, imperialismul american caută să creeze noi focare de război în diferite părți ale lumii. Asemenea forme de alianțe regionale, ca, de exemplu, Organizația statelor americane, sînt folosite de imperialiștii americani pentru menținerea controlului lor economic și politic și pentru antrenarea țării din America Latină în realizarea planurilor lor agresive.

După ce a creat un enorm aparat de război, imperialismul american nu vrea să îngăduie restrîngerea lui. Imperialiștii zădărnicesc orice propuneri constructive ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte state iubitoare de pace, care au drept obiectiv dezarmarea. Cursa înarmărilor continuă. Stocurile de arme nucleare cresc în mod amenințător. În poșta protestului propriului popor și al popoarelor din alte țări, în special, al celor de pe continentul african, cerurile diriguitorilor francezi au pășit pe calea fabricării și experimentării armei atomice. Cîlca militară americană se pregătește să reînnoască experiențele atomice nefaste, contrăvîndu-le provocările militare, care poartă în sine pericolul unor conflicte internaționale serioase.

Printr-o politică de provocări și acțiuni agresive, cerurile diriguitorilor americani au zădărnicit Conferința de la Paris a șefilor de guvern, au adoptat politica de intensificare a coeziunii internaționale și de înăsprire a „războiului rece”. Peștii de război a creati imperialismul împotriva păcii au sîntit îndărătașii și împotriva popoarelor. Imperialismul american s-a demascat și mai mult și influența lui în lume a primit noi lovituri serioase.

Natura agresivă a imperialismului nu s-a schimbat. S-au format însă forțe real capabile să zădărnicesc planurile lui agresive. Nu există o inevitabilitate fatală a războiului. Dacă totul ar depinde de imperialiști, ei ar fi impune deja omenirea în prăpastia calamităților și ororilor unui nou război mondial. Dar a trecut timpul cînd imperialiștii aveau posibilitatea să decidă după bunul lor plac — să fie sau să nu fie război. În ultimii ani, prin dezlănțuirea unor războaie locale, imperialismul au adus nu o dată omenirea în pragul unei catastrofe mondiale. Poziția hotărâtă a U.R.S.S., a celorlalte state socialiste, a tuturor forțelor iubitoare de pace a pus capăt intervenției anglo-franco-israeliene în Egipt, a preîntîmpinat invazia militară a imperialismului în Siria, Irak și într-un sir de alte țări. Eroicii popor aigian continuă să lupte cu curaj pentru independență și libertate. Popoarele din Congo, Laos dau o ripostă tot mai hotărâtă acțiunilor criminale ale imperialismului. Experiența confirmă că se poate duce o luptă eficientă împotriva războaielor locale dezlănțuite de imperialiști, că se pot lichida cu succes focarele unor astfel de războaie.

A venit timpul cînd se poate pune capăt încercărilor agresive împotriva păcii și dezlănțuirii războiului. Prin deșertări anse ale lagărului socialist mondial, ale clasei muncitorești internaționale și ale lăgarului socialist mondial, ale tuturor statelor și popoarelor care au abținut împotriva războaielor și ale tuturor forțelor iubitoare de pace, războiul mondial poate fi preîntîmpinat.

În timpurile noastre dezvoltarea relațiilor internaționale este determinată de lupta dintre cele două sisteme sociale, de lupta forțelor socialismului, păcii și democrației împotriva forțelor imperialismului, reacțiunii și arresionii, luptă în care superioritatea forțelor socialismului, păcii și democrației devine tot mai evidentă.

Pentru prima dată în istorie, împotriva războaiului după forțe uriașe și organizate: puternica Uniune Sovietică, care a cucerit întințetea mondială în domeniile științifice, tehnice și tehnice; întregul lăgar socialist, care a pus în situația cauzei păcii uriașă sa forță materială și politică; mînașii mereu crescîndi ai statelor iubitoare de pace din Asia, Africa, America Latină, vital interesate în menținerea păcii; clase muncitorești internaționale și organizațiile ei în primul rînd, partidele comuniste — mișcarea de eliberare națională a popoarelor din colonii și țările dependente; mișcarea mondială a luptătorilor pentru pace; țările neutre care nu sînt de acord cu orientarea imperialismului spre dezlănțuirea unui război și care se manifestă pentru coexistența pașnică. Pentru politica de coexistență pașnică se pronunță de asemenea o anumită parte a burgheziei din țările capitaliste dezvoltate, care are cîștig în mod lucid raportul de forțe și consecințele grave ale unui război modern. În interesul menținerii păcii în întreaga lume este necesar cel mai larg front unit al partizanilor păcii, al luptătorilor împotriva politicii imperialiste de agresiune și război, politică inspirată de imperialismul american. Pacea poate fi menținută și un nou război poate fi preîntîmpinat prin acțiunile unite și energice ale tuturor forțelor iubitoare de pace.

Toate forțele democratice și iubitoare de pace n-au acum o sarcină mai arzătoare decît de a feri omenirea de o catastrofă termonucleară mondială. Caracterul distrugător fără precedent al tehnicii militare contemporane cere imperios ca principalele acțiuni ale tuturor forțelor iubitoare de pace, antirăzboinice să fie concentrate asupra preîntîmpinării războiului. Lupta împotriva războiului nu poate fi amînată pînă în momentul cînd acesta ar izbucni, deoarece atunci pentru multe regiuni ale lumii și pentru populația lor ar putea fi prea tîrziu. Lupta împotriva primei meștii unui nou război mondial trebuie desfășurată fără a aștepta pînă cînd vor începe să cadă bombele atomice și cu hidrogen. Această luptă trebuie dusă acum, sporind eforturile și de zi, Principiul este de a-1 intrina la timp de agresori, de a preîntîmpina războiul, de a nu-l lăsa să izbucnească.

A lupta pentru pace astăzi, înseamnă a păstra cea mai mare vigilență, a demasca neobosit politica imperialismului, a urmări vigilent neuiturile și mașapuniile ațîțătorilor la război, a ridica mîna sîntită a popoarelor împotriva acestora care urmează linia războiului, a întări organizarea tuturor forțelor iubitoare de pace, a intensifica neîntrerupt acțiunile hotărâte ale maselor pentru apărarea păcii, a întări colaborarea cu toate statele care nu sînt interesate în noi războaie. În țările unde imperialismul au creat baze militare trebuie intensificată lupta pentru lichidarea lor, aceasta fiind o condiție importantă pentru întărirea independenței naționale, pentru apărarea suveranității și preîntîmpinarea războiului. Lupta popoarelor împotriva militarizării țării lor trebuie îmbinată cu lupta împotriva monopolurilor capitaliste legate de imperialismul din S.U.A. În prezent este mai important ca orînd să se ducă cu tenacitate, în fiecare țară, lupta pentru ca mișcarea în favoarea păcii să se întărească și să se lărgescă permanent la orașe și sate, în întreprinderi și instituții. Mișcarea partizanilor păcii este cea mai largă mișcare a contemporaneității, ea cuprinde oameni cu cele mai diferite convingeri politice și religioase, aparținînd diferitelor clase ale societății, însă uniți prin năzuința nobilă de a împiedica noi războaie, de a asigura o pace trairică.

Importanța principală pentru menținerea unei păci trairice o va avea întărirea continuă a sistemului mondial socialist. Atîta timp cît nu va fi înfăptuită dezarmarea, țările socialiste trebuie să mențină capacitatea lor de apărare la nivelul cuvenit.

A înțeta cursa înarmărilor, a interzice arma atomică, experimentarea și fabricarea acesteia, a lichida bazele militare

străine și a evacua trupele străine de pe teritoriile altor țări, a dizolva blocurile militare, a încheia un tratat de pace cu Germania, a transforma Berlinul occidental într-un oraș liber demilitarizat, a curma uneltrile agresive ale revanșarilor vest-germani, a împiedica reînvierea militarismului japonez — iată sarcinile, a căror rezolvare, după părerea comunistilor, este necesară înainte de toate pentru salvagardarea cauzei păcii.

Istoria a încredințat marea răspundere pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial în primul rînd clasei muncitorești internaționale. Imperialiștii pun la cale înțelegeri și se unesc pentru a dezlănțui un război termonuclear. Clasa muncitorească internațională trebuie să-și strîngă rîndurile pentru a salva omenirea de catastrofa unui nou război mondial. Nici un fel de deosebiri în problemele politice, religioase și de altă natură, nu trebuie să împiedice unirea strînsă a tuturor forțelor clasei muncitorești împotriva pericolului de război. A venit ceasul de a opune forțelor războiului puternica voință și acțiunile unite ale tuturor detașamentelor și organizațiilor proletariului internațional, de a uni toate forțele sale în numele preîntîmpinării războiului și menținerii păcii!

Partidele comuniste consideră lupta pentru pace drept sarcina lor primordială. Ele cheamă clasa muncitorească, sindicatele, uniunile și organizațiile cooperatiste, de femei și de tineret, pe toți oamenii muncii, indiferent de convingerile lor politice și religioase, ca prin lupta lor de masă să dea o ripostă hotărâtă oricăror acțiuni agresive ale imperialismului.

Iar dacă imperialismiștii demeneți vor dezlănțui războiul, popoarele vor mătura capitalismul și-l vor înmormînta.

Baza de neclintit a politicii externe a țării socialiste o constituie economia a țării socialiste și al înțrescării economice a țării socialiste cu țările capitaliste. În condițiile păcii, orînduirea socialistă își dezvoltă tot mai larg avantajele față de orînduirea capitalistă în toate domeniile economice, culturale, științifice și tehnice. Viitorul apropiat va aduce noi succese forțelor păcii și socialismului în lume. China va deveni o puternică țară industrială. Sistemul socialist va da peste jumătate din producția industrială mondială. Zona păcii se va lărgi și mai mult. Mișcarea muncitorească din țările capitaliste și mișcarea de eliberare națională din colonii și din țările dependente vor reperta noi victorii. Se va încheia lupta de destrămarea a sistemului colonial. Superioritatea forțelor socialismului și păcii va deveni absolută. În aceste condiții, încă înainte de victoria depline a socialismului pe pămînt, menținîndu-se capitalismul într-o parte a lumii, se va livi posibilitatea reală de a exclude războiul mondial din viața societății. Victoria socialismului în lumea întreagă va înlătura definitiv cauzele sociale și naționale ale izbucnirii oricăror războaie.

Comuniștii din întreaga lume apără unanim și consecvent coexistența pașnică și luptă cu hotărîre pentru preîntîmpinarea războiului. Comuniștii trebuie să desfășoare o muncă neobosită în rîndurile maselor, pentru a nu îngădui subaprecierea posibilității de preîntîmpinarea a războiului mondial, subaprecierea posibilității coexistenței pașnice pentru a nu îngădui în același timp subaprecierea pericolului de război.

În condițiile just și rezonabil în relațiile internaționale îl constituie principiul coexistenței pașnice a statelor cu orînduirea socialiste diferite, formulat de V. I. Lenin și dezvoltat mai departe în Declarația de la Moscova și în Manifestul Păcii din anul 1957, în hotărîrile Congreselor al XX-lea și al XXI-lea ale P.C.U.S. și în documentele altor partide comuniste și muncitorești.

Cele cinci principii ale coexistenței pașnice, formulate în comun de către Republica Populară Chineză și Republica India, precum și tezele adoptate de Conferința de la Bandung consemnează interesele păcii și ale popoarelor iubitoare de pace. Coexistența pașnică a statelor cu orînduirea diferite sau un război nimicitor — numai așa se pune astăzi problema. Ală lădre nu există. Comuniștii resping cu hotărîre doctrina americană a „războiului rece”, a balansării „în pragul războiului” ca o politică ce duce spre o catastrofă termonucleară. Apărînd principiile coexistenței pașnice, comuniștii luptă pentru încheierea depline a „războiului rece”, dizolvarea blocurilor militare lichidarea bazelor militare, pentru dezarmarea generală și totală sub un control internațional, pentru rezolvarea prin tratative a problemelor internaționale, litigioase, respectarea egalității în drepturi a statelor, a integrității lor teritoriale, a independenței și suveranității lor, neamestecul unora în treburile interne ale altora, dezvoltarea largă a legăturilor comerciale, culturale și științifice între popoare.

Politică coexistenței pașnice corespunde intereselor fundamentale ale tuturor popoarelor, ale tuturor celor care nu vor războaie sîngeroase și luptă pentru o pace trairică. Această politică contribuie la întărirea pozițiilor socialismului, la creșterea coeziunii și influenței internaționale a țării socialiste, ridică autoritatea și influența partidelor comuniste din statele capitaliste. Pacea este un aliat credincios al socialismului, căci timpul lucrează în favoarea socialismului. Împotriva capitalismului.

Linia coexistenței pașnice este linia mobilizării maselor, dezlănțuirii acțiunilor energice împotriva dușmanilor păcii.

Coexistența pașnică a statelor nu înseamnă, așa cum afirmă reacțiunea, renunțarea la lupta de clasă. Coexistența statelor cu orînduirea socialiste diferite este o formă a luptei de clasă dintre socialism și capitalism. În condițiile coexistenței pașnice se creează posibilități favorabile pentru desfășurarea luptei de clasă în țările capitaliste, a mișcării de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente. La rândul lor, succesele luptei de clasă revoluționare și ale luptei de eliberare națională contribuie la consolidarea coexistenței pașnice. Comuniștii consideră drept dator să întărească coexistența pașnică și să promoveze posibilitățile coexistenței pașnice în toate țările unde se desfășoară un război mondial. Ei vor contribui pe toate căile ca popoarele, prin lupta lor activă pentru pace democratică și eliberare națională să slăbească și să împiedice continuu a pozițiilor imperialismului.

Coexistența pașnică a statelor cu orînduirea socialiste diferite are însemnă înfrînarea dintre ideologia socialistă și cea burgheză. Împotriva ei se presupune intensificarea luptei de clasă muncitorească a tuturor partidelor comuniste pentru triumful ideilor socialiste. Disputele ideologice și politice între state nu trebuie însă să se rezolve prin război.

Comuniștii consideră că realizarea programelor de dezarmare generală și totală propus de Uniunea Sovietică ar avea o importanță istorică pentru destinele omenirii. A obține realizarea acestui program înseamnă a lichida însăși posibilitatea de durere a războaielor între țări. Înfrînătura lui nu este un lucru ușor. Ea se lovește de rezistența îndrăzită a imperialismului. De aceea se cere o luptă activă și hotărâtă împotriva forțelor agresive ale imperialismului pentru traducerea în viață a acestui program. Lupta trebuie dusă cu o amplasare crescîndă, urmînd cu perseverență rezultate reale: interzicerea experiențelor cu arme nucleare și a fabricării acestor arme, lichidarea blocurilor militare și a bazelor militare de pe teritoriile străine, neîntreținerea considerabilă a forțelor armate și a armamentelor, neîntreținerea astfel caiea sursă de dezarmare generală. Prin lupta activă și hotărâtă a statelor socialiste și a altor state iubitoare de pace, a clasei muncitorești internaționale, a maselor largi populare din toate țările, se pot obține izolarea cercurilor agresive, zădărnicesc cursul înarmărilor și a pregătirilor de război, imperialismul pot fi siliți să accepte un acord privind dezarmarea generală.

Cursa înarmărilor nu este un factor de frînare a războiului sau un factor de folosire în grad înalt a brațelor de muncă și de bunăstare a populației. Ea duce la război. În cursa înarmărilor este interesat numai a mînașii infim de monopolii și de speculanții de război. În țările capitaliste revendicarea permanentă a popoarelor o constituie reducerea cheltuielilor militare și folosirea mijloacelor devenite astfel disponibile pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale maselor populare. În fiecare țară trebuie desfășurată o largă mișcare de masă, ca mijloacele și resursele devenite disponibile în urma dezarmării să fie folosite pentru nevoile producției pașnice, ale construcției de locuințe, ale sănătății publice, învățămîntului public, asigurării sociale, dezvoltării cercetărilor științifice etc. Dezarmarea a devenit astăzi revendicarea de luptă a maselor populare, o necesitate istorică arzătoare. Imperialiștii trebuie siliți prin lupta activă și hotărâtă să satisfacă această revendicare a popoarelor!

Partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste vor promova și de acum înainte cu consecvență linia de coexistență pașnică a statelor cu sisteme sociale diferite, vor face totul pentru a izbăvi popoarele de grozăviile și calamitățile unui nou război. Ele vor manifesta cea mai mare vigilență față de imperialismul, vor întări prin toate mijloacele forța și capacitatea de apărare a întregului lăgar socialist, vor lua toate măsurile necesare pentru asigurarea securității popoarelor și menținerii păcii.

Comuniștii vîd misiunea lor istorică nu numai în înlăturarea exploatarei și mizeriei pe scară mondială și în eliminarea

peurii todeaua din viața societății omeniești a posibilității oră cărui război, dar și în izbăvirea omenirii încă în epoca actuală de coșmarul unui nou război mondial. Partidele comuniste din toate țările vor consacra realizării acestei mărețe misiuni istorice toate forțele și toată energia lor.

IV.

Pe întinderi vaste ale lumii au triumfat revoluțiile de eliberare națională. În cei 15 ani de după război în Asia și în Africa au apărut circa 40 de noi state suverane. Victoria revoluției cubane a dat un stimul puternic luptei popoarelor din America Latină pentru deplina lor eliberare națională. A început o perioadă istorică nouă în viața omenirii: popoarele eliberate din Asia, Africa și America Latină iau parte activă la politica internațională.

Crăbul total al colonialismului este inevitabil. Prăbușirea sistemului de robie colonială sub preluarea mișcării de eliberare națională este în ceea ce privește importanța sa istorică, al doilea fenomen după formarea sistemului socialist mondial.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a trezit Orientul, a atras popoarele coloniale în torontul general al mișcării revoluționare mondiale. Victoria U.R.S.S. în cel de-al doilea război mondial, instaurarea regimului de democrație populară socialistă în China, formarea sistemului socialist mondial, au accelerat în măsură uriașă dezvoltarea acestui proces. Forțele socialismului mondial au contribuit în mod hotărît la lupta popoarelor din colonii și din țările dependente pentru eliberarea de sub jugul imperialismului. Sistemul socialist a devenit scutul de nădejde al dezvoltării naționale independente a popoarelor eliberate. Mișcările de eliberare națională și acordă un mare sprijin mișcarea muncitorească internațională.

S-a schimbat în mod radical fața Asiei. Se prăbușesc rînduicile coloniale din Africa. S-a deschis un front de luptă activă împotriva imperialismului în America Latină. Independența pe care au dobîndit-o sute de milioane de oameni din Asia, Africa și din alte regiuni ale lumii a fost cucerită în bătălii înverșunate împotriva imperialismului. Comuniștii au recunoscut întotdeauna importanța progresistă revoluționară a războaielor de eliberare națională și sînt cel mai activi luptători pentru independența națională. Existența sistemului socialist mondial și slăbirea pozițiilor imperialismului, au deschis în fața popoarelor asuprite noi posibilități de cucerire a independenței. Popoarele din țările coloniale își cuceresc independența astăzi pe calea luptei armate, cât și pe calea ne-militară, în funcție de condițiile concrete ale fiecărei țări. Ele obțin victorii trairice pe baza unei puternice mișcări de eliberare națională. Puterile coloniale nu dăruiesc libertatea popoarelor din colonii și nu părăsesc de bunăvoie țările exploatare de ele.

Reazumul principal al colonialismului contemporan sînt Statele Unite ale Americii. Imperialiștii, în frunte cu S.U.A., depun eforturi disperate pentru a menține, prin metode și forme noi, exploatarea colonială a popoarelor din fostele colonii. Monopolurile încearcă să păstreze în mîinile lor pîrgihile controlului economic și ale influenței politice în țările Asiei, Africii și Americii Latine. Aceste eforturi urmăresc menținerea vechilor poziții în economia țării eliberate și acapararea de noi poziții sub forma „ajutorului economic, atragerea țării eliberate în blocuri militare, instaurarea în aceste țări a regimurilor de dictatură militară, crearea de baze militare. Imperialiștii tind să glosească de conținut, să submineze suveranitatea națională a țării eliberate, să denatureze sensul autodeterminării națiunilor, să impună sub steagul așa-numitei „interdependențe” noi forme de dominație colonială, să aducă la putere în aceste țări marionetele, să corupă o parte a burgheziei; ei folosesc arma otrăvită a învrăbirii naționale pentru a slăbi forțele tinerelor state neconsolidate. În acest scop sînt folosite activ blocurile militare agresive și alianțele militare agresive bilaterale. Cerurile cele mai reacționare ale claselor exploatare locale acționează ca complicitate ai imperialismului.

Problemele vitale ale renasterii naționale în țările care au scaturat jugul colonial pot fi rezolvate cu succes numai în condițiile luptei hotărîte împotriva imperialismului și rămășițelor feudalismului, pe calea unirii în front unic național democrat a tuturor forțelor patriotice ale națiunii. Consolidarea independenței politice, înfăptuirea transformărilor agrare în interesul țării, lichidarea rămășițelor și vestigiilor feudalismului, smulgerea rădăcinilor economice ale dominației imperialiste, îngrădirea monopolurilor străine și eliminarea lor din economie, crearea și dezvoltarea industriei naționale, ridicarea nivelului de trai al populației, democratizarea vieții obștești, înfăptuirea unei politici externe independente de pace, dezvoltarea colaborării economice și culturale cu țările socialiste și cu celelalte țări prietene, toate aceste sarcini democratice generale-naționale reprezintă terenul pe care pot să se unească și se unesc efectiv forțele progresiste ale națiunii în țările eliberate.

Clasa muncitorească, care a jucat un rol de seamă în lupta pentru eliberare națională, militează pentru înfăptuirea consecventă, pînă la capăt, a sarcinilor revoluției naționale, anti-imperialiste, democratice, împotriva încercărilor forțelor reacționare de a frîna progresul social.

O importanță primordială pentru aceste țări are rezolvarea problemei țărănești, care afectează direct interesele marii majorități a populației. Fără profunde transformări agrare nu poate fi rezolvată problema alimentară, nu pot fi măturate toate rămășițele evului mediu, care încetusează dezvoltarea forțelor de producție în agricultură și în industrie. O mare importanță are crearea și lărgirea pe baze democratice în aceste țări a sectorului de stat în economia națională, în special în industrie, sector independent de monopolurile străine, devenind treptat factorul determinant în economia țării.

Alianța clasei muncitorești cu țărănimea reprezintă forța cea mai importantă în opera de cucerire și apărare a independenței naționale, de înfăptuire a transformărilor democratice acinzi și de asigurare a progresului social. Această alianță este menită să fie baza unui larg front național. De forța și trairicia ei depinde într-o măsură însemnată și gradul participării burgheziei naționale la lupta de eliberare. Un mare rol pot juca toate forțele patriotice naționale, toate elementele naționale, care sînt gata să lupte pentru independența națională, împotriva imperialismului.

În condițiile actuale burghezia națională din țările coloniale și dependente, care nu este legată de cerurile imperialiste, este obiectiv interesată în realizarea sarcinilor fundamentale ale revoluției anti-imperialiste, anti-feudale, și de aceea păstrează capacitatea de a participa la lupta revoluționară împotriva imperialismului și feudalismului. În acest sens ea are un caracter progresist. Dar ea este instabilă: o dată cu caracterul ei progresist, ea înclină spre împăcirea cu imperialismul și feudalismul. În virtutea caracterului dublu al burgheziei naționale, gradul ei de participare la revoluție diferă de la țară la țară. Aceasta depinde de condițiile concrete de schimbării în raportul forțelor de clasă, de acutiunea contradicțiilor dintre imperialism, feudalism și masele populare, de adîncimea contradicțiilor dintre imperialism, feudalism și burghezia națională.

După cucerirea independenței politice, popoarele caută răspuns la problemele sociale ridicate de viață, precum și la problemele întăririi independenței naționale. Diferitele clase și partide propun soluții diferite. Ce cale de dezvoltare trebuie aleasă — este o chestiune internă a popoarelor înseși. Pe măsura acutiunii contradicțiilor sociale, burghezia națională manifestă tot mai mult tendința spre împăcirea cu reacțiunea internă și imperialismul. Masele populare însă se conving că drumul cel mai bun pentru lichidarea înapoiierii seculare și îmbunătățirea condițiilor lor de trai este drumul dezvoltării necapitaliste. Numai mergînd pe acest drum popoarele vor putea scăpa de exploatare, mizerie și foamă. În rezolvarea acestor probleme sociale fundamentale, rolul cel mai important sînt menite să-l joace clasa muncitorească și masele largi ale țărănimii.

În situația istorică actuală în multe țări se creează condiții internaționale și interne favorabile pentru formarea unui stat independent de democrație națională, adică a statului care își apără consecvent independența politică și economică, care luptă împotriva imperialismului și a blocurilor militare ale acestuia, împotriva creării de baze militare pe teritoriul său; a statului care luptă împotriva noilor forme ale colonialismului și a pătrunderii capitalismului imperialist; a statului care respinge metodele de guvernare dictatoriale și despotice; a statului în care poporul își sînt asigurate drepturile și libertățile democratice largi (libertatea cuvîntului, presa, adunărilor, demonstrațiilor, libertatea de a constitui partide politice și organizații obștești), posibilitatea de a lupta pentru reforma agrară și satisfacerea altor revendicări în domeniul transformărilor democratice și sociale, de a participa la determinarea politicii de stat. Formarea și consolidarea statelor de democrație națională asigură acestora posibilitatea de a se dezvolta în mod rapid pe calea progresului social, de a juca un rol activ în lupta popoarelor

(Continuare în pag. 3-a)

DECLARAȚIA CONSĂTĂRII REPREZENTANȚILOR PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI

(Urmasor din pag. 2-a)

pentru pace, împotriva politicii agresive a lagăzului imperialist, pentru lichidarea totală a jugului colonial.

Partidele comuniste luptă activ pentru înfăptuirea consecventă, până la capăt, a revoluției antiimperialiste, antifetide, democratice, pentru crearea statului de democrație națională, pentru îmbunătățirea substanțială a nivelului de trai al maselor populare. Ele sprijină acțiunile guvernelor naționale care duc la consolidarea eucerilor dobândite și care subminează pozițiile imperialismului. În același timp ele luptă activ împotriva acțiunilor antidemocratice, antipopulare, împotriva acelor măsuri ale cucerilor cirmuloare care creează un pericol pentru independența națională. Comuniștii demască interesele ei egoiste și înguste de clasă drept interese ale întregii națiuni, folosirea demagogică în același scop de către politicienii burghezi a lozincilor socialiste; ei luptă pentru democratizarea adevărată a vieții obștești, unesc toate forțele progresiste în vederea luptei împotriva regimurilor despotice sau pentru zădărnicierea tendințelor de instaurare a unor astfel de regimuri.

Telurile comuniștilor corespund intereselor supreme ale națiunii. Tendința cucerilor reacționare de a torpila sub steagul „anticomunismului” frontul național, de a izola pe comuniști — cea mai înaintată parte a mișcării de eliberare — slăbește forțele mișcării naționale, contravine intereselor naționale ale popoarelor, creează pericolul de a pierde cuceririle naționale obținute.

Tărlile socialismului sînt prieteni sinceri și fideli al popoarelor care luptă pentru eliberare sau care s-au și eliberat de sub jugul și asuprirea imperialistă. Respingînd principial orice amestec în treburile interne ale țărilor state naționale, țările socialiste consideră drept datorită lor internaționalistă să sprijine popoarele în lupta lor pentru consolidarea independenței naționale. Ele acordă ajutor și sprijin pe toate căile acestor țări în înalțarea lor pe calea progresului, în crearea unei industrii naționale, în dezvoltarea și întărirea economiei naționale, în pregătirea cadrelor proprii, colaborarea cu ele în lupta pentru pace în lumea întreagă, împotriva agresiunii imperialiste.

Muncitorii conștienți din metropole au luptat consecvent pentru autodeterminarea națiunilor subjugate de imperialism, știind că „nu poate fi liber un popor care asuprește alii popoare”. Acum cînd aceste popoare pășesc pe calea independenței naționale, datorită internaționalității muncitorilor și tuturor forțelor democratice din țările capitaliste dezvoltate din punct de vedere industrial este de a le da tot sprijinul în lupta împotriva imperialiștilor, pentru independența națională, pentru consolidarea ei, de a le ajuta în rezolvarea cu succes a sarcinilor renasterii economice și culturale. Procedînd în acest fel, ei apără interesele maselor populare din țările lor.

Lichidarea completă și definitivă a regimului colonial sub toate formele și manifestările lui este dictată de întregul mers al istoriei mondiale din ultimele decenii. Tutozor popoarelor care mai poartă lanțurile colonialismului trebuie să li se acorde sprijin multilateral pentru cucerirea independenței naționale. Toate formele de asuprire colonială trebuie desființate. Lichidarea colonialismului va avea cea mai mare importanță și pentru slăbirea încordării internaționale și consolidarea păcii generale. Consătăuirea își exprimă solidaritatea cu toate popoarele din Asia, Africa, America Latină, Oceania, care duc o luptă antiimperialistă eroică. Consătăuirea salută popoarele țărilor care sînt în cursul cuceririi independenței politice, ceea ce constituie un pas important spre eliberarea lor de plîm. Consătăuirea își exprimă simpatia fierbinte și sprijin eroicului popor algerian în lupta lui pentru libertate și independență națională, care încetarea imediată a războiului agresiv împotriva Algeriei. Ea condamnă cu indignare sistemul inuman de prigoană rasială și tiranie din Uniunea Sud-Africană („apartheid”) și cheamă opinia publică democratică internațională să susțină activ popoarele Africii de Sud în lupta lor pentru eliberare și egalitate. Consătăuirea cere neametez în drepturile suverane ale popoarelor din Cuba, Congo și din toate țările eliberate.

Toate țările socialiste, mișcarea muncitorească și comunități internațională consideră drept datorită lor a de tot sprijinul moral și material popoarelor care luptă pentru eliberarea de sub jugul imperialist și colonial.

V.

Noul raport de forțe pe arena mondială deschide în fața partidelor comuniste și muncitorești noi posibilități de rezolvare a sarcinilor istorice ale luptei pentru pace, independență națională, democrație și socialism, care stau în fața lor.

Partidele comuniste stabilesc perspectivele și sarcinile revoluției în conformitate cu condițiile istorice și sociale concrete din țările lor și ținînd seama de situația internațională. Ele duc o luptă plină de abnegație, pentru ca, în condițiile actuale, să se facă totuși pentru apărarea intereselor clasei muncitorești și ale maselor populare, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale acestora, pentru largirea drepturilor și libertăților democratice ale poporului, fără a amina această luptă pînă la victoria socialismului. Conștiente că poartă pe umerii lor greutatea principală a luptei pentru eliberarea poporului lor de sub jugul capitalismului, clasele muncitorești și avangarda ei revoluționară, vor desfășura cu tot mai multă energie ofensiva împotriva dominației asupritorilor și exploatareților în toate domeniile vieții politice, economice și ideologice a fiecărei țări. În cursul acestei lupte are loc pregătirea maselor și se creează condițiile în vederea bătăliilor hotărâtoare pentru răsturnarea capitalismului, pentru victoria revoluției socialiste.

În condițiile actuale, lovitură principală este îndreptată tot mai hotărît împotriva monopolurilor capitaliste ca principali vinovați de cursa înarmării, ca rezem și reacțiuni și agresiuni, împotriva întregului sistem al capitalismului monopolist de stat, care stă de strajă intereselor monopolurilor.

În unele țări capitaliste dezvoltate neuropene, aflate sub dominația politică, economică și militară a imperialismului american, clasele muncitorești și masele populare îndreptată lovitură principală împotriva dominației imperialismului american, precum și împotriva capitalismului monopolist și a altor forțe ale reacțiunii interne care trădeză interesele națiunii. În cursul acestei lupte se string într-un front unit toate forțele democratice și patriotice ale națiunii care luptă pentru victoria revoluției în scopul obținerii adevăratei independențe naționale și democrației. Prin cucerirea cărora se creează condiții pentru trecerea la rezolvarea sarcinilor revoluției socialiste.

Marile monopoluri desfășoară pe toate liniile ofensiva împotriva intereselor clasei muncitorești și ale maselor populare largi. Se intensifică exploatarea oamenilor muncii, precum și procesul de rulare a maselor largi ale țării; în același timp cresc greutățile prin care trece burghezia mică și mijlocie de la orașe. Jugul marilor monopoluri devine tot mai apăsător pentru toate păturile națiunii. În consecință, paralel cu ascuțirea principalei contradicții de clasă a societății burgheze — contradicția dintre muncă și capital — în etapa actuală se adîncește contradicția dintre mînușchul de monopolști și toate păturile poporului.

Monopolurile tind să lichideze sau să cîntească la extrem drepturile democratice ale maselor populare. În unele țări continuă să bîntuie teroarea fascistă deschisă. Într-o serie de țări se intensifică procesul de fascizare sub forme noi; metodele dictatoriale de guvernare se îmbină cu ficțiunea parlamentarismului, scop de conținut democratic și redus la o pură formă. Numeroase organizații democratice sînt declarate în afara legii și altele nevoite să treacă în ilegalitate, mil de luptători pentru cauza clasei muncitorești, pentru cauza păcii sînt aruncați în închisoare.

În condițiile actuale comuniștii din lume Consătăuirea își exprimă solidaritatea proletară cu glorioșii și

frica ale clasei muncitorești și cu luptătorii pentru democrație care zac în temnițe în S.U.A., Spania, Portugalia, Japonia, Germania occidentală, Grecia, Iran, Pakistan, Republica Arabă Unită, Iordania, Irak, Argentina, Paraguay, Republica Dominicană, Mexic, Uniunea Sud-Africană, Sudan și alte țări. Consătăuirea cheamă la desfășurarea unei puternice campanii internaționale în scopul eliberării luptătorilor pentru pace, independență națională și democrație.

În licheidarea dominației monopolurilor sînt vital interesate clasele muncitorești, țărînimile, intelectualitatea, mica burghezie și burghezia mijlocie de la orașe. Se creează condiții favorabile pentru strînsa unire a tuturor acestor forțe.

Comuniștii consideră că o astfel de unire este într-o total realizabilă pe baza luptei pentru pace, independență națională, apărarea și dezvoltarea democrației, pentru naționalizarea celor mai importante ramuri ale economiei și democratizarea conducerii lor, pentru folosirea întregii economii în scopuri pasnice, pentru satisfacerea nevoilor populației, înfăptuirea de reforme agrare radicale, îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii, apărarea intereselor țărînimii, a intereselor micilor burghezi și a burgheziei mijlocie de la orașe împotriva arbitrarului monopolurilor.

Înfăptuirea acestor măsuri ar constitui un pas important pe calea progresului social, ar corespunde intereselor majorității națiunii. Toate aceste măsuri au un caracter democratic. Ele nu desființază exploatarea omului de către om. Realizarea lor ar îngrădi însă puterea monopolurilor, ar mări autoritatea și importanța politică a clasei muncitorești în viața țării, ar contribui la izolarea forțelor celor mai reacționare și ar înlesni unirea tuturor forțelor progresiste. Participarea păturilor largi ale populației la lupta pentru transformări democratice le convinge de necesitatea acțiunilor unite cu clasele muncitorești, contribuie la ridicarea activității lor politice. O datorie dintre cele mai importante a clasei muncitorești și a avangăzii sale comuniste este de a se situa în fruntea luptei economice și politice a maselor pentru transformări democratice, pentru răsturnarea dominației monopolurilor și de a sigura succesul acestei lupte.

Comuniștii militază pentru democratizarea generală a vieții economice și sociale și a tuturor organizațiilor și instituțiilor administrative, politice și culturale.

Comuniștii consideră lupta pentru democrație ca parte integrantă a luptei pentru socialism. În procesul acestei lupte comuniștii își întăresc necontenit legăturile cu masele, ridică nivelul conștiinței lor politice, apropie masele de înțelegerea sarcinilor revoluției socialiste și a necesității înfăptuirii ei. În aceasta constă deosebirea fundamentală dintre partidele marxist-leniniste și reformiste care conderă reformele în cadrul orînduirii capitaliste drept țel final și resping necesitatea revoluției socialiste. Marx-leniniștii sînt ferm convinși că în cursul luptei de zi cu zi cu popoarele din țările capitaliste vor sălăși să înțeleagă că numai socialismul reprezintă o adevărată soluție pentru ele.

Acum, cînd în lupta de clasă activă sînt antrenate noi și noi pături ale populației, intensificarea activității comuniștilor în sindicate, cooperativă, în rîndurile țărînimii, tineretului, femeilor, în organizațiile sportive și în rîndurile populației neorganizate capătă o importanță excepțională. În prezent au apărut noi posibilități pentru antrenarea tinerii generații la lupta pentru pace și democrație și pentru marea idealuri ale comunismului. Marea prorocă a lui Lenin de a pătrunde mai adînc în mase, de a munci pretutindunde unde sînt mase, de a întîri legătura cu masele pentru a le duce după sine, trebuie să devină sarcina cea mai importantă a fiecărui partid comunist.

O însemnătate primordială pentru creșterea ponderii clasei muncitorești în viața politică și apărarea cu succes a intereselor sale o are refacerea unității mișcării sindicale, atît în țările unde ea este scindată, cît și pe scară internațională. Oamenii muncii care fac parte din diferite sindicate, au interese comune. În cele mai mari lupte de clasă din ultimii ani, de fiecare dată cînd diferitele uniuni sindicale au acționat împreună, ele au obținut, de regulă, satisfacerea revendicărilor oamenilor muncii tocmai datorită unității lor. Partidele comuniste consideră că există premise reale pentru refacerea unității sindicale și vor lupta stăruitor pentru înfăptuirea acestei sarcini. În țările în care în practică nu există democrație sindicală, lupta pentru unitatea sindicală impune o muncă permanentă pentru realizarea independenței mișcării sindicale, precum și pentru recunoașterea și respectarea drepturilor sindicale ale tuturor oamenilor muncii, fără discriminări politice sau de orice altă natură.

Interesele cauzei păcii și progresul social cer de asemenea refacerea pe scară națională și internațională a unității tuturor celorlalte mișcări democratice de masă. Unitatea organizațiilor de masă poate fi realizată pe baza unității de acțiune în lupta pentru menținerea păcii, pentru independența națională, pentru menținerea și largirea drepturilor democratice, îmbunătățirea condițiilor de trai și largirea drepturilor sociale ale oamenilor muncii.

Rolul hoțărîtor în lupta maselor populare din țările capitaliste pentru înfăptuirea sarcinilor lor îi revine alianței dintre clasele muncitorești și țărînimile muncitoare, alianță care reprezintă principala forță motrice a revoluției sociale.

Obstacolul principal în calea înfăptuirii telurilor clasei muncitorești continuă să rămîna sciziunea rîndurilor sale, sciziuni în a cărei menținere pe scară națională și internațională sînt interesate clasele stăpînitoare, conducătorii de dreapta al social-democrației și liderii reacționari ai sindicatelor. Comuniștii luptă cu hotărîre pentru înlăturarea acestei sciziuni.

În scopul spargerii și subminării unității clasei muncitorești imperialiste și reacționari din diferite țări recurg, paralel cu mijloacele de rezolvare, la mijloace de înșelăciune și corupere. Evenimentele din ultimii ani au confirmat încă o dată că această sciziune subminează pozițiile clasei muncitorești și este numai în avantajul reacțiunii imperialiste.

Unii lideri social-democrați de dreapta au trecut deschis pe pozițiile imperialiste, apără sistemul capitalist și scindează clasele muncitorești. Din dumsine față de comunism și de teamă de influența crescîndă a socialismului pe arena mondială ei capitulează în fața forțelor reacționare, conservatoare. Într-o serie de țări conducerea de dreapta a obținut adoptarea de către partidele social-democrațe a unor programe în care ea a renunțat deschis la marxism, la lupta de clasă, în favoarea socialiste tradiționale. Prin aceasta ea a făcut un pas activ împotriva burgheziei, în partidele social-democrațe, inclusiv în rîndurile unei părți din activiștii lor, crește împotriva față de această politică a liderilor de dreapta. Cresc forțele care se pronunță în favoarea acțiunilor clasei muncitorești și ale celorlalți oameni ai muncii în lupta pentru pace, democrație și progres social. Majoritatea covârșitoare din partidele social-democrațe, în special muncitorii, sînt partizani ai păcii și progresului social.

Comuniștii vor continua să critice pozițiile ideologice și practice oportuniste de dreapta ale social-democrației, vor continua activitatea de atragere a maselor social-democrațe pe pozițiile luptei de clasă consecvente împotriva capitalismului pentru victoria socialismului. Comuniștii sînt ferm convinși că divergențele ideologice existente între ei și social-democrați nu trebuie să împiedice schimbul de păreri cu privire la problemele arzătoare ale mișcării muncitorești și lupta comună, mai ales împotriva pericolului de război.

Comuniștii vîd în oamenii muncii social-democrați frați ai lor de clasă. Ei activează deosebit împreună cu aceștia în sindicate și în alte organizații și în comun lupta pentru interesele clasei muncitorești și ale întregului popor.

Interesele fundamentale ale mișcării muncitorești cer insistență ca partidele comuniste și social-democrațe să acționeze în comun pe scară națională și internațională pentru întărirea imediată a fabricării, experimentării și folosirii armii nucleare, pentru crearea unor zone denuclearizate, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale sub control internațional, lichidarea bazelor militare de pe teritorii străine, evacuarea trupelor străine, sprijinirea migrației de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente, asigurarea suveranității naționale, întărirea democrației și respingerea pericolului fascist, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, reducerea săpămîni de lucru fără reducerea salariului etc. Milioane de social-democrați și unele partide social-democrațe s-au și pronunțat sub o formă sau alta pentru rezolvarea acestor sarcini. Se poate afirma în mod hotărît că, învingînd sciziunea din rîndurile sale, realizînd unitatea de acțiune a tuturor detașamentelor sale, realizînd unitatea de acțiune a țării capitaliste ar putea să dea o lovitură grea politicii cucerilor cirmuloare din țările capitaliste și să le salveze să înceteze pregătirea unui nou război, ar putea respinge ofensiva capitalismului monopolist și sigura satisfacerea revendicărilor sale vitale și democratice arzătoare.

Atît în lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii, pentru largirea și menținerea drepturilor lor democratice, pentru cucerirea și apărarea independenței naționale, pentru pacea între popoare, cît și în lupta pentru cucerirea puterii și construirea socialismului, partidele comuniste se pronunță pentru stabilirea colaborării cu partidele socialiste. Comuniștii dispun de marea învătătură a marxism-leninismului, unitară, științific fundamentată și confirmată de viață și de bogata experiență internațională a construcției socialiste. Ei sînt gata să ducă discuții cu social-democrații, fiind convinși că aceasta este cea mai bună cale de confruntare a concepțiilor, ideilor și experienței acumulate, în scopul lichidării părerilor preconcepute care s-au înrădăcinat, al lichidării sciziunilor din rîndurile oamenilor muncii și al stabilirii colaborării.

Urmasor din pag. 2-a

Urmărind se provoacă neîncredere față de mișcarea comunistă și ideologia ei, reacțiunea imperialistă continuă să întîmîndeze masele, afirmînd că comuniștii ar avea, chipurile, nevoie de războale între state pentru răsturnarea orînduirii capitaliste și instaurarea rînduirii socialiste. Partidele comuniste resping cu hotărîre această calomnie. Faptul că ambele războale mondiale dezlănțuite de imperialiști s-au terminat cu revoluții socialiste nu înseamnă de loc că drumul spre revoluția socială trece neapărat prin războiul mondial, mai ales în epoca noastră, cînd există puternicul sistem mondial socialist. Marx-leniniștii n-au socotit niciodată că drumul spre revoluția socială trece prin războale între state.

Alegerea unei orîndiri sociale sau a alteia este dreptul inalienabil al poporului fiecărei țări. Revoluția socialistă nu se impoartă și nu poate fi impusă din afară. Ea este rezultatul dezvoltării lăuntrice a fiecărei țări, al ascuțirii extreme a contradicțiilor sociale din țara respectivă. Partidele comuniste, călăuzindu-se după învățăturile marxist-leniniste, au fost întotdeauna impotriva exportului revoluției. În același timp ele luptă cu hotărîre împotriva exportului imperialist al cuceririi revoluției. Ele consideră drept datorită lor internaționalistă de a chema popoarele tuturor țărilor să se unesc, să se mobilizeze toate forțele interne, să acționeze energic și, sprijinindu-se pe forța sistemului mondial socialist, să prelîmpele sau să dea o ripostă hotărîtă amestecului imperialiștilor în treburile poporului din orice țară care s-a ridicat la revoluție.

Partidele marxist-leniniste stau în fruntea luptei clasei muncitorești și a maselor de oameni ai muncii pentru înfăptuirea revoluției socialiste și instaurarea într-o formă sau alta a dictaturii proletariatului. Formele și căile de dezvoltare a revoluției socialiste vor depinde de raportul concret al forțelor de clasă într-o țară sau alta, de organizarea și maturitatea clasei muncitorești și a avangăzii sale, de gradul de împotrivire a clasei stăpînitoare. Indiferent sub ce formă va fi instaurată dictatura proletariatului, ea va însemna întotdeauna largirea democrației, trecerea de la democrația formală burgheză la democrația adevărată, democrația pentru oamenii muncii.

Partidele comuniste reaffirmă tezele Declarației din anul 1957 în problema formelor de trecere a diferitelor țări de la capitalism la socialism.

Clasa muncitorești și avangarda sa — partidul marxist-leninist, — se arată în Declarație — caută să înfăptuiască revoluția socialistă pe cale pașnică. Realizarea acestei posibilități ar corespunde intereselor clasei muncitorești și ale întregului popor, intereselor naționale generale ale țării.

În condițiile de astăzi, într-o serie de țări capitaliste, clasele muncitorești, în frunte cu detașamentul său de avangardă, are posibilitatea, pe baza frontului muncitoresc și popular și a altor forme posibile de înțelegere și de colaborare politică dintre diferite partide și organizații obștești, să unească majoritatea poporului, să cucerască puterea de stat fără război civil și să asigure trecerea principalelor mijloace de producție în mîinile poporului. Sprijinindu-se pe majoritatea poporului și dînd o ripostă hotărîtă elementelor oportuniste care nu sînt în stare să renunțe la politica de conciliere cu capitaliștii și moșierii, clasele muncitorești are posibilitatea să înfrîngă forțele reacționare, antipopulare, să cucerască o majoritate fermă în parlament, să transforme parlamentul într-un instrument în slujba intereselor de clasă ale burgheziei, într-un instrument în slujba poporului muncitor, să desfășoare o largă luptă de masă extraparlamentară, să înfrîngă împotrivirea forțelor reacționare și să creeze condițiile necesare în vederea înfăptuirii pasnice a revoluției socialiste. Toate acestea vor deveni cu puțină numai pe baza dezvoltării largi, necontenite a luptei de clasă a muncitorilor, marelui țărînimii și a păturilor mijlocie de la orașe împotriva marelui capital monopolist, împotriva reacțiunii, pentru reforme sociale profunde, pentru pace și socialism.

În condițiile în care clasele exploatarează recurg la violență împotriva poporului, în care clasele în vedere și o altă posibilitate — trecerea nepașnică la socialism. Leninismul ne învătă și experiența istorică confirmă că clasele dominante nu cedează de bună voie puterea. Gradul de înversunare a luptei de clasă și formele acesteia vor depinde, în aceste condiții, nu ațt de proletariat, cît de forța de împotrivire a cucerilor reacționare față de voința majorității covârșitoare a poporului, vor depinde de folosirea violenței de către aceste cercuri într-o etapă sau alta a luptei pentru socialism.

În fiecare țară posibilitatea reală a unui sau altuia dintre modulele de trecere la socialism este determinată de condițiile istorice concrete.

În epoca noastră, cînd comunismul reprezintă nu numai învățătura cea mai înaintată, dar și o orînduire socială care există în mod real, care și a dovedit superioritatea asupra capitalismului, se creează condiții deosebit de favorabile pentru largirea influenței partidelor comuniste, pentru demascarea hotărîtă a anticomunismului, sub al cărui steag clasele capitaliștilor duc lupta împotriva proletariatului, precum și pentru atragerea de partea ideilor comuniste a păturilor celor mai largi de oameni ai muncii.

Anticomunismul a apărut încă la începuturile mișcării muncitorești ca principala armă ideologică a clasei capitaliștilor în lupta ei împotriva proletariatului și ideologiei marxiste. Pe măsura ascuțirii luptei de clasă, mai ales odată cu formarea sistemului mondial al socialismului, anticomunismul a devenit și mai fierbînd, și mai rafinat. Oglîndînd criza ideologică profundă și degradarea extremă a ideologiei burgheze, anticomunismul denaturează în mod monstruos învățătura marxistă, colomnizează grosolan orînduirea socialistă, falsifică politica și scopurile comuniștilor, desfășoară prigoana împotriva forțelor și organizațiilor democratice, iubitoare de pace.

Apărarea și succesul intereselor oamenilor muncii cauza menținerii păcii, realizarea idealurilor socialiste ale clasei muncitorești impun o luptă hotărîtă împotriva anticomunismului — arma otrăvită pe care burghezia o folosește pentru izolarea maselor de socialism. Trebuie intensificată munca de lămurire a ideilor socialismului în rîndurile maselor, este necesar ca oamenii muncii să fie educați în spirit revoluționar, să fie ridicată conștiința lor de clasă, revoluționară și pe baza experienței țării lor sistemului socialist mondial să fie dezvoltată în fața tuturor celor ce muncesc superioritatea societății socialiste, să se arate în mod concret ce binefaceri reale va aduce socialismul muncitorilor, țărînilor și altor pături ale populației din fiecare țară.

Comunismul le asigură oamenilor eliberarea de teama războiului, o pace trînică, eliberarea de asuprirea și exploatarea imperialistă, de somaj și mizerie, bunăstarea materială generală și un înalt nivel material de trai; eliberarea de teama crînzor economice, dezvoltarea vertiginoasă a forțelor de producție pentru binele întregii societăți, eliberarea spirituală multilaterală a omului, înfiorarea tuturor talentelor, progresul științific și cultural nelimitat al societății. De pe urma victoriei noul orînduire socială va fi cîștigat toate păturile populației, în afară de un mînușch de exploatare, și trebuie să facem ca acest adevăr să pătrundă în conștiința mijloacelor de oameni din țările capitaliste.

VI.

Mișcarea comunistă mondială s-a transformat în cea mai influentă forță politică a timpului nostru și a devenit cel mai important factor al progresului social. În lupta cîrînză împotriva reacțiunii imperialiste, pentru interesele clasei muncitorești și ale tuturor oamenilor muncii, pentru pace, independență națională, democrație și socialism, mișcarea comunistă pășete neabătut înainte, își stringe rîndurile și se călește.

În 87 de țări ale lumii activează astăzi partide comuniste. Ele unesc în rîndurile lor peste 36 de milioane de oameni. Aceasta constituie o victorie minunată a marxism-leninismului, o uriașă cucerire a clasei muncitorești. Continuă unirea marxistilor — tovarășii de idei în țările care au scutura lupta colonială și au pășit pe drumul dezvoltării de sine stătătoare. Partidele comuniste consideră drept datorită lor în internaționalist să contribuie la întărirea prieteniei și solidarității clasei muncitorești din țările lor cu mișcarea muncitorească din statele eliberate în lupta comună împotriva imperialismului.

Creșterea rîndurilor partidelor comuniste și întărirea lor organizatorică, asigurarea victoriei partidelor comuniste într-o serie de țări în lupta împotriva devierilor, înlăturarea consecințelor dăunătoare ale cultului personalității, creșterea influenței mișcării comuniste internaționale deschid noi perspective pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor care stau în fața partidelor comuniste.

Partidele marxist-leniniste consideră drept lege necîntită în activitatea lor respectarea neabătută a normelor leniniste ale vieții de partid pe baza principiului centralismului democratic, ele consideră necesar să păzească la lumina ochilor unitatea partidului, să respecte cu strictețe principiul democrației de partid și al conducerii colective, atribuind, în conformitate cu principiile organizatorice ale leninismului o mare importanță rolului organelor conducătoare de partid în viața partidului; ele consideră necesar să se îngrăjească neobosit de întărirea legăturilor lor cu membrii de partid și cu masele largi de oameni ai muncii, să nu admită cultul personalității care încetărează dezvoltarea gîndirii creatoare și a inițiativii muncitorilor, să dezvolte prin toate mijloacele activitatea comuniștilor, să dezvolte critica și autocritica în rîndurile lor.

Partidele comuniste au zădărit din punct de vedere ideologic pe revizioniiștii din rîndurile lor, care încercu să le abată

de pe calea marxist-leninistă. În lupta împotriva revizionismului, a oportunistismului de dreapta s-au întărit și mai mult sub raport ideologic și organizatoric fiecare partid comunist și întreaga mișcare comunistă internațională în ansamblul ei.

Partidele comuniste au condamnat în unanimitate varietațile „teoriilor” revizioniste și oportuniste contemporane. Trădînd marxism-leninismul, declarînd-l învechit, conducătorii U.C.I. au opus Declarației din anul 1957 programul lor revizionist anti-leninist, au opus U.C.I. întregii mișcări comuniste internaționale, au rupt țara lor de lagăzul socialist, au făcut-o dependentă de așa-zutul „marș” al imperialiștilor americani și al altor imperialiști, cînd astfel pericolul pierderii cuceririlor revoluționare obținute prin luptă eroică a poporului iugoslav. Revizioniiștii iugoslavi duc o activitate de subminare împotriva lagăzului socialist și a mișcării comuniste mondiale. Sub tendința politică de neparticipare la blocuri ei desfășoară o activitate care aduce prejudicii cauzelor unității tuturor forțelor și statelor iubitoare de pace. Demascarea în continuare a conducătorilor revizioniste iugoslavi și lupta activă pentru a feri mișcarea comunistă cît și mișcarea muncitorească de ideile anti-leniniste ale revizionistilor iugoslavi rămîne și acum o sarcină necesară a partidelor marxist-leniniste.

Practica luptei clasei muncitorești, întregul mers al dezvoltării sociale au confirmat din nou, în mod strălucit, marea forță abstruzitoare și vitalitatea marxism-leninismului și au dezmințit categoric toate „teoriile” revizioniste contemporane.

Cum se arată în Declarația de la Moscova din anul 1957, interesele dezvoltării mai departe ale mișcării comuniste și muncitorești cer să se continue și de acum înainte lupta hotărîtă pe două fronturi: împotriva revizionismului, care rămîne pericolul principal, și împotriva dogmatismului și sectarismului.

Denaturînd marxism-leninismul, extîndînd spiritul lui revoluționar, revizionismul, oportunistul de dreapta reflectă ideologia burgheză în teorie și practică, paralizăază voința revoluționară a clasei muncitorești, dezarmează și demobilizează pe muncitorii și masele de oameni ai muncii în lupta lor împotriva jugului imperialiștilor și exploatareților, pentru pace, democrație, eliberare națională, pentru triumful socialismului.

Dogmatismul și sectarismul în teorie și practică pot de asemenea să devină pericolul principal într-o etapă sau alta a dezvoltării unor partide, dacă nu se duc o luptă consecventă împotriva lor. Ele răpesc partidelor revoluționare capacitatea de a dezvoltă marxism-leninismul pe baza analizei științifice și de a-l aplica în mod creator potrivit condițiilor concrete, izolează pe comuniști de păturile largi ale oamenilor muncii, îi condamnă la așteptare pasivă sau la acțiuni stîngiste, aventuriere în lupta revoluționară, nu îngăduie să se aprecieze la timp și în mod just situația care se schimbă și experiența nouă, să se folosească toate posibilitățile în interesul victoriei clasei muncitorești și a tuturor forțelor democratice în lupta împotriva imperialismului, reacțiunii și pericolului de război și în felul acesta împiedică popoarele să repurteze victoria în lupta lor dreaptă.

În condițiile cînd reacțiunea imperialistă își unește forțele împotriva comunismului, este deosebit de necesar de a stringe cît mai mult rîndurile mișcării comuniste mondiale. Unitatea și coeziunea înțecese forțele mișcării noastre și creează o garanție de nădejde pentru înaintarea victorioasă a marelui cauze a comunismului și pentru respingerea cu succes a tuturor atacurilor dușmanilor.

Pe comuniștii din toată lumea îi unesc marea învătătură a marxism-leninismului și lupta comună pentru traducerea ei în viață. Interesele mișcării comuniste cer respectarea solidară de către fiecare partid comunist a aprecierilor și concluziilor, elaborate în comun la consătăuirile lor, de către partidele frățești, cu privire la sarcinile comune ale luptei împotriva imperialismului, pentru pace, democrație și socialism.

Interesele luptei pentru cauza clasei muncitorești impun unitatea tot mai strînsă a rîndurilor fiecărui partid comunist și a marilor armate a comuniștilor din toate țările, unitatea lor de voință și de acțiune. Grija pentru întărirea permanentă a unității mișcării comuniste internaționale este suprema datorie internaționalistă a fiecărui partid marxist-leninist.

Apărarea hotărîtă a unității mișcării comuniste internaționale pe baza principiilor marxism-leninismului, ale anticomunismului și ale unității mișcării comuniste, este obligatorie a victoriei în lupta pentru independența națională, democrație și pace, pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor revoluției socialiste, ale construcției socialismului și comunismului. Înelearea acestor principii ar duce la slăbirea forțelor comunismului.

Toate partidele marxist-leniniste sînt independente, egale în drepturi, își elaborează politica pornind de la condițiile concrete ale țărilor lor, călăuzindu-se după principiile marxism-leninismului, își acordă unu altuia sprijin reciproc. Succesul cauzei clasei muncitorești în fiecare țară cere solidaritatea internațională a tuturor partidelor marxist-leniniste. Fiecare partid este răspunzător în fața clasei muncitorești, în fața oamenilor muncii din țara sa, în fața mișcării muncitorești și comuniste internaționale.

Partidele comuniste și muncitorești, în măsura necesității, organizează consătăuirile pentru discutarea problemelor actuale, pentru schimb de experiență, pentru cunoașterea părerilor și pozițiilor reciproce, pentru elaborarea concepțiilor unice pe calea consultărilor și coordonării acțiunilor comune în lupta pentru țelurile comune.

Cînd la un partid sau altu apar probleme — care se referă la activitatea unui alt partid frățesc, conducerea lor se adresează conducerei partidului respectiv; la nevoie, se organizează întîlniri și consultări.

Experiența și rezultatele întîlnirilor reprezentanților partidelor comuniste — care au avut loc în ultimii ani, în special rezultatele celor două Consătăuirii — mai ales cele din noiembrie 1957 și ale prezentei Consătăuirii — arată că în condițiile actuale asemenea Consătăuirii reprezintă o formă eficientă de schimb de păreri și experiență, de îmbogățire a teoriei marxist-leniniste prin eforturi colective și de elaborare a unor poziții unice în lupta pentru țelurile comune.

Partidele comuniste și muncitorești declară în unanimitate că avangarda recunoscută de toți a mișcării comuniste mondiale a fost și rămîne și pe viitor Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, ca cel mai experimentat și călît detașament al mișcării comuniste internaționale. Experiența P.C.U.S., acumulată în lupta pentru victoria clasei muncitorești, în construirea socialismului și în înfăptuirea construcției desfășurate a comunismului, are o însemnătate principală pentru întreaga mișcare comunistă internațională. Exemplul P.C.U.S. și solidaritatea lui frățească însuflețesc toate partidele comuniste în lupta lor pentru pace și socialism și constituie o experiență și aplicărie în practică a principiilor revoluționare ale marxism-leninismului proletar. Hotărîrile istorice ale Congresului al XX-lei al P.C.U.S. și construcția comunistă în U.R.S.S., de-a valulă pentru P.C.U.S. și construcția comunistă în U.R.S.S., de-a valulă sau deschis o etapă nouă în mișcarea comunistă internațională, au contribuit la dezvoltarea ei mai departe pe baza marxism-leninismului.

Partidele comuniste și muncitorești își aduc aportul la opera de dezvoltare a învățăturii marelui a marxism-leninismului. Ajutorul și sprijinul reciproc în relațiile dintre toate partidele marxist-leniniste frățești reprezintă aplicarea practică a principiilor revoluționare ale internaționalismului proletar.

În condițiile actuale problemele de ideologie capătă o importanță deosebită. Față de succesele socialismului, clasele exploatareților recurge la o influență ideologică tot mai activă a maselor, caută să le mențină în prizon

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale,
Domnului URHO KEKKONEN
Președintele Republicii Finlanda

Cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Finlanda, primiți vă rog, Excelență, sincerele mele felicitări precum și cele mai bune urări pentru fericirea dv. personală și pentru prosperitatea poporului finlandez.

Imi exprim convingerea că relațiile prietenești dintre România și Finlanda vor continua să se dezvolte în interesul ambelor noastre țări.

ION GEORGHIE MAURER
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romine

Semnarea convenției de colaborare științifică pe anii 1961-1965 între Academia R. P. Romine și Academia Polonă de științe

Luni a avut loc la Academia R. P. Romine semnarea convenției de colaborare științifică pe anii 1961-1965 între Academia R. P. Romine și Academia Polonă de științe, precum și un plan de colaborare științifică pe anul 1961. Conform convenției, cele două academii vor efectua în comun cercetări științifice, își vor acorda ajutor reciproc în achiziționarea de materiale și aparatură științifică, vor face schimburi de publicații științifice. Cercetătorii științifici ai celor două academii vor face schimb de experiență.

La festivitatea semnării au fost de față membri ai delegației Prezidiului Academiei Polone de științe precum și membri ai Prezidiului Academiei Romine, academicieni și membri corespondenți ai Academiei R. P. Romine. Au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe.

Au fost de față Janusz Zambrowicz, ambasadorul R.P. Polone la București și membri ai Ambasadei.

Convenția a fost semnată de acad. I. S. Georghiu, vicepreședinte al Academiei R. P. Romine și Janusz Groszkowski, vicepreședinte al Academiei Polone de științe. În cuvântările rostite, ei au arătat importanța colaborării oamenilor de știință din cele două țări.

În aceeași zi la ambasada R.P. Polone a avut loc o întâlnire prietenească între membrii delegației Prezidiului Academiei Polone de științe și oamnei de științe romine. (Agerpres)

Au îndeplinit planul anual

De 20 de zile minerii de la exploatarea Lueca, care aparține de întreprinderea minieră Harghita, livrează industriei siderurgice minereu de fier peste prevederile planului pe anul 1960. Prețul de cost al fiecărei tone de minereu extras a fost redus cu 16 lei. Prin folosirea unor metode de mare randament, ca extracția prin fluxi orizontale, minerii de la Ghehar au trimis furnașilor de la începutul anului și până acum cu 6 la sută mai mult minereu decât în întreg anul trecut.

În lupta lor pentru a încheia anul 1960 cu rezultate cât mai bune, minerii din exploatarea de fier au extras peste plan în primele 11 luni din acest an mai mult de 59.300 tone minereu de fier. Potrivit unor calcule, minereul puse la dispoziția siderurgiei au avut un conținut în metal mai mare decât cel planificat, echivalând cu un spor de 17.000 tone metal, fapt care a făcut ca consumul de coș pe tona de fontă să fie simțitor redus.

Până la 5 decembrie 35 de întreprinderi și unități economice din regiunea FLOREȘTI au raportat realizarea sarcinilor anuale de plan și îndeplinirea angajamentelor privind obținerea de economii. Prin ridicarea continuă a productivității muncii și reducerea consumurilor specifice, colectivele economice peste plan la prețul de cost în valoare de aproape 60 milioane lei.

Până acum 8 întreprinderi din regiunea GALAȚI și-au îndeplinit planul anual de producție.

Ceteriștii de la Depoul PE. TROȘANI lucrează începând de sâmbătă în costul anului vîltor. În acest an ei au economisit peste 6.200 tone combustibil convențional, cu care se pot remorca 2.000 trenuri de călători pe distanța Petroșani-Simeria și retur.

Planul anual a fost îndeplinit și de colectivele termocentrale din PAROSENI. În 11 luni ale anului au consumat colectiv 4.800 tone de combustibil convențional. (Agerpres)

Concursul de matematică, mecanică și fizică pentru studenți

Între 1 și 4 decembrie s-a desfășurat în Capitală laza finală a concursului de matematică, mecanică și fizică pentru studenți, organizat de Societatea de științe matematice și fizice din R. P. Romine și Consiliul U.A.S.R. cu sprijinul Universității Nicolae Teodorescu și Căminul studenților din Capitală.

La concurs au participat aproape 200 de studenți ai universităților și institutelor tehnice din întreaga țară, organizat de Ministerul Învățământului și Culturii și Ministerul Agriculturii.

Luni a început în Capitală lucrările primului seminar al regiunilor din teatrele dramatice din întreaga țară, organizat de Ministerul Învățământului și Culturii și Asociația oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale.

Regizorul Mory Ghelster, maestrul emerit al artei, a prezentat referatul „Realizarea de spectacole la un înalt nivel ideologic și artistic, cu piese originale cu tematică actuală — sarcina principală a regizorului”, iar cronicarul dramatic Andrei Băleanu a susținut referatul „Poziția ideologică marxist-leninistă în munca regizorului — condiție esențială pentru valorificarea scenică a opere dramatice”. În după-amiaza aceleiași zile au avut loc dezbateri în legătură cu cele două referate.

Programul seminarului cuprinde de asemenea vizionarea unor spectacole de teatru.

Ministerul Învățământului și Culturii a organizat luni seara la cinematograful „Patria” un spectacol de gală cu filmul artistic iugoslav „Trenul fără orar”.

Au fost prezenți reprezentanți ai ministerelor Învățământului și Culturii, Afacerilor Externe, al I.R.R.C.S., precum și Arso Milatovic, ambasadorul R.P. Iugoslaviei la București, și alți membri ai corpului diplomatic.

Tov. M. Stancu, director general adjunct al Direcției generale a cinematografului, a prezentat publicului pe artistul Aranjelovic Stoina, interpret al filmului.

În completarea a fost prezentat filmul iugoslav de desene animate „Romeo și Julieta”.

Luni dimineața au plecat la Rostock tovarășii Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii, și Angelo Miculescu, vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii București, pentru a participa la lucrările celui de-al VI-lea Congres al tărânilor din R. D. Germană, care se vor desfășura între 8-11 decembrie.

Luni s-a deschis în sala „Nicolae Ceaușescu” din Str. Brezoianu o expoziție a industriei poligrafice, organizată de Ministerul Învățământului și Culturii. (Agerpres)

De peste hotare

Declarația lui Luigi Longo

ROMA 5 (Agerpres). — Într-o declarație făcută unui corespondent al ziarului „Unita”, Luigi Longo, secretar general adjunct al Partidului Comunist Italian, subliniază că primul și cel mai important rezultat al Constituției de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești constă în reafirmarea unității întregii mișcări comuniste pe baza marxism-leninismului, internaționalismului proletar și politicii juste al cărei pivot este lupta pentru coexistență pașnică, pentru dezarmare și pace.

Interviu acordat de John Gollan

LONDRA 5 (Agerpres). — Într-un interviu acordat unui corespondent al ziarului „Daily Worker”, John Gollan, secretar general al Partidului Comunist din Marea Britanie, a caracterizat recenta Constituție de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești drept un eveniment important în lupta pentru pace.

John Gollan subliniază importanța adoptării în unanimitate a Declarației Constituției, care a întărit și mai mult unitatea mișcării comuniste mondiale. El a arătat că Constituția a fost cea mai importantă și reprezentativă constituție din istoria mișcării comuniste mondiale.

Importanță victorie a opiniei publice

Premiul Goncourt nu va fi acordat unei lepadături fasciste

PARIS 5 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Press, Academiile Goncourt și Renaudie au decis să nu acorde Premiul Goncourt pe anul 1960. Acesta este un premiu literar în fapt o retragere a premiului acordat transgului fascist Vintilă Horia Călugăreanu, reprezentat și importantă victorie a opiniei publice, o înfrângere răsunătoare pentru inițiatorii acestei încercări de a încununaa cu un premiu literar un criminal de război — fascist și trădător de patrie.

Nyasaland: Ciocniri între populația de culoare și poliție

ZOMBA 5 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenției Reuters, în orașul Port Herald din Nyasaland s-au produs săptămîna trecută ciocniri între populația de culoare și poliție. Ca urmare a arestării unei femei africane, mulțimea a atacat pe polițiști, cărora le-a ars armele și bastoanele de cauciu. Unitățile de înțărțire trimise în grabă din Zomba au fost împiedecate mult timp să pătrundă în Port Herald de africani care au pus stăpînire pe un pod de lemn sau atacat pe polițiști cu pietre.

Poliția a arestat 52 de persoane.

Tulburări în Venezuela

CARACAS 5 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, în urma acțiunilor populare care au avut loc în Venezuela, autoritățile continuă să efectueze numeroase arestări. Au fost arestați frunțași ai partidului comunist și ai Mișcării revoluționare de stingă și au fost efectuate percheziții la locuințele unui număr

La Leningrad

Prinz oferit în cinstea delegației de partid și guvernamentale a R. P. Chineze

LENINGRAD 5 (Agerpres). — La 4 decembrie Comitetul orășenez Leningrad al P.C.U.S. și Comitetul Executiv al Sovietului orășenez Leningrad au oferit un prinz în cinstea delegației de partid și guvernamentale a R. P. Chineze, condusă de Liu Sao-ti.

Din partea U.R.S.S. la prinz au participat Leonid Brejnev și Frol Kozlov, precum și conducătorii de partid și de stat din orașul și regiunea Leningrad.

Oaspeții au fost călduros salutați de Nikolai Smirnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenez.

În cuvîntul său, Liu Sao-ti a spus că Uniunea Sovietică a fost întotdeauna și rămîne bastionul puternic al păcii în întreaga lume și a subliniat că propunerile sovietice îndreptate spre înfăptuirea dezarmării generale și totale și a coexistenței pașnice, se bucură de simpatia și sprijinul tuturor statelor și popoarelor iubitoare de pace.

Liu Sao-ti a declarat că în urma încheierii recentei Constituții a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești s-a întărit și mai mult coeziunea întregii mișcări comuniste, s-a consolidat și mai mult coeziunea dintre P. C. Chinez și P.C.U.S., dintre R.P. Chineză și U.R.S.S.

Arătînd că perspectiva luptei

popoarelor pentru pace și progresul omenirii este mai luminoasă ca oricînd, Liu Sao-ti a spus că poporul chinez va fi totdeauna strîns unit cu poporul sovietic, cu popoarele tuturor țărilor lagărului socialist în lupta comună împotriva agresiunii imperiale și pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Leonid Brejnev, luînd cuvîntul, a subliniat că oamenii sovietici se bucură sincer de succesele Republicii Populare Chineze. Vom continua și pe viitor — a spus L. Brejnev — să întărim fără preget prietenia noastră frățească, a cărei forță dătătoare de viață este unitatea partidelor noastre, fidelitatea lor față de marxism-leninism și față de internaționalismul proletar.

MINSK 5 (Agerpres). TASS transmite: La 5 decembrie au sosit la Minsk membrii delegației de partid și guvernamentale a R. P. Chineze conduse de Liu Sao-ti. Împreună cu membrii delegației, a sosit la Minsk Leonid Brejnev.

La prima oficială Liu Sao-ti a rostit o cuvîntare în care a subliniat că prietenia chinez-sovietică se bazează pe principiile marxism-leninismului și ale internaționalismului proletar, și că poporul chinez consideră întîrirea acestei prietenii drept cea mai sacră datorie internațională a sa.

ONU

NEW YORK 5 (Agerpres). — În dimineața zilei de 5 decembrie Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene, prezentate spre examinare celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale de către delegațiile a 25 de state din Asia și Africa. Această problemă se află în fața Organizației Națiunilor Unite din anul 1955 și este discutată la toate sesiunile Adunării. Datorită poziției ulterioare occidentale, care sprijină Franța

popoare sau de instigare a ura rasiale naționale și religioase. Inserarea acestei ultime prevederi constituie un succes al forțelor progresiste deoarece de cînd au început discuțiile asupra proiectului de convenție pentru ocidentale s-au opus inserării acestor idei. Pua la vot, articolul de-a obținut 50 de voturi (țările socialiste, țările afro-asiatice și unele țări latino-americane), în

timp ce țările N.A.T.O. și alte țări membre în blocurile militare occidentale au votat împotriva.

La 5 decembrie au început discuțiile asupra altui punct al ordinii de zi intitulat „Tendințe principale în cercetările din domeniul științelor exacte și naturale și răspîndirea cunoștințelor științifice în scopuri pașnice”.

In Comitetul nr. 3

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Comitetul Politic a trecut la examinarea problemei algeriene

Protestul F.M.T.D. împotriva arestării ilegale a lui Lumumba

Secretariatul Federației Mondiale a Tineretului Democrat a adresat Organizației Națiunilor Unite o telegramă de protest împotriva arestării ilegale a lui Patrice Lumumba.

Am aflat cu profundă indignare despre arestarea ilegală a primului ministru al Congoului, Patrice Lumumba, se spune în telegramă. Organizația Națiunilor Unite este răspunzătoare pentru situația creată în Congo, care amenință suveranitatea și independența țării.

Secretariatul F.M.T.D. a cerut cu insistență în numele celor 100 de milioane de membri ai acestei organizații imediată eliberare a lui Patrice Lumumba.

Telegrama studenților Universității prieteniei popoarelor

La 3 decembrie studenții Universității prieteniei popoarelor au protestat împotriva arestării ilegale a lui Patrice Lumumba, primul ministru al Republicii Congo. El a adresat președintelui Adunării Generale a O.N.U. o telegramă prin care exprimă acest protest și cer ca O.N.U. să întreprindă acțiuni imediate pentru punerea în libertate a lui Lumumba, precum și pentru reluarea activității guvernului legal și al parlamentului congolez ales de popor.

Telegrama de protest a fost adoptată la o adunare festivă consacrată Zilei Independenței Africii.

Cel prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria celor ce și-au dat viața pentru libertatea și Independența țărilor Africii. Philip Achimovongo (Ghana), Rahmat Utomo (Indonezia), Vladimir Karpenko (U.R.S.S.) au subliniat în cuvîntările lor că popoarele au nevoie de pace și prietenie. Ph. Achimovongo a adus mulțumiri profundei Uniunii Sovietice care acordă un mare ajutor popoarelor Africii.

Noul ambasador al R. P. Romine în R. P. D. Coreeană și-a prezentat scrisorile de acreditare

PHENIAN 5 (Agerpres). — Agenția Centrală Telegrafică Coreeană transmite: Emil Stancu, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romine în R. P. D. Coreeană a prezentat scrisorile sale de acreditare vicepreședintelui Prezidiului Adunării Populare Supreme a R. P. D. Coreene, Han Ser Ia. Ambasadorul R. P. Romine era însoțit de membrii ambasadei.

Din partea R. P. D. Coreene erau de față Pak Sen Cer, ministru Afacerilor Externe și alți persoane oficiale. Noul ambasador a transmis Prezidiului Adunării Populare Supreme și guvernului R.P.D. Coreene, precum și poporului coreean un salut călduros din partea Marii Adunări Naționale, a guvernului și a poporului român.

După ceremonie, vicepreședintele Han Ser Ia s-a întretinut cu Emil Stancu.

Evenimentele din Congo

DEMONSTRAȚII LA LEOPOLDVILLE ÎN SPRINIUL LUI LUMUMBA • NELEGIUIRILE SAVIR SITE DE BANDELE LUI MOBUTU ÎN ORAȘUL KIKWIT

LEOPOLDVILLE 5 (Agerpres). — Vestea arestării primului ministru al Congoului, Patrice Lumumba, de către mercenarii lui Mobutu, precum și tratamentul sâlbatic la care a fost supus a stîrni indignarea populației orașului Leopoldville. Corespondenții din acest oraș al agenției UPI relatează că la 4 decembrie pe străzile Leopoldville-ului a avut loc o demonstrație în sprijinul lui Patrice Lumumba. Demonstrații au început cu cântarea carului general al O.N.U. și au cerut să-l vadă pe primul ministru Lumumba. După cum se știe, pentru a se putea răfu în voie cu Lumumba, marșaneta Mobutu l-a transferat la tabăra militară de la Thysville, situată la 90 km de Leopoldville.

Agencia de presă relatează că o poziție împotriva lui Kasavubu și Mobutu s-a intensificat și în alte provincii din Congo. După cum transmite corespondenții din Stanleyville al agenției UPI, provincia de Est, rezimul primului ministru Patrice Lumumba se pregătește să se proclame independentă. În funcția de comisar al provinciei a fost numit fostul secretar al lui Lumumba, B. Salamu.

LEOPOLDVILLE 5 (Agerpres). — După cum anunță corespondenții agenției France Presse, soldații lui Mobutu continuă să săvîrșească sălbăticii și nelegiuirile nemaiîntîlnite în orașul Kikwit. El pătrund în case, jefuiesc, ucid, molestează locuitorii pașnici.

Capetele rebelilor congolezi, Mobutu, a trimis la Kikwit un nou detașament de parașuțiști.

CAIRO 5 (Agerpres). TASS transmite: După cum anunță ziarul „Al-Ahram”, în legătură cu ultimele evenimente din Congo președintele R. A. U., Nasser, a adresat mesaje personale primului ministru al Indoneziei, Nehru, președintelui Indoneziei, Sukarno, președintelui Guineei, Seku Toure, împăratului Etiopiei, Haile Selassie I, regelui Marocului, Mohammed al V-lea și primului ministru al Sudanului, Abbud.

Ghana a rupt relațiile diplomatice cu Belgia

ACCRA 5 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuters, la 5 decembrie guvernul Ghanai a dat publicității un comunicat în care anunță ruperea relațiilor diplomatice cu Belgia și cere ambasadorului belgian la Accra să părăsească țara în termen de 48 de ore.

Comunicatul precizează că guvernul Republicii Ghana a luat această hotărîre întrucît consideră răspunzător guvernul belgian pentru evoluția evenimentelor din Congo și pentru împiedicarea guvernului legal al Congo-ului, condus de Patrice Lumumba, și a parlamentului congolez de a-și exercita funcțiile lor.

In S. U. A.

Marți pagube pricinuite de explozia unei rachete „Titan”

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite: O rachetă balistică intercontinentală „Titan” a explodat sîmbătă seara în depozitul subteran de la baza aeriană Vandenberg (California). Făcînd cunoscut acest accident, forțele aeriene americane au precizat că nu s-au înregistrat victime, dar că pagubele materiale sînt „enorme”.

Cauza exploziei nu este cunoscută sau cel puțin nu a fost dezvăluită. Autoritățile au refuzat să descrie în amănunt pagubele pricinuite și să precizeze dacă racheta „Titan” era prevăzută cu o ogivă nucleară.

Explozia a avut o asemenea forță încît a zguduit geamurile din orașul Lompoc, situat la 16 km depărtare de bază.

WASHINGTON 5 (Agerpres). — Administrația națională pentru problemele aeronautice și spațiului a S.U.A. a anunțat că lansarea unui balon satelit la centrul de experimentare din Wallops Island, statul Virginia, efectuată la 4 decembrie, se execută în condiții normale, care de-a doua zi va fi lansat și racheta parabolă „Titan” și va fi lansată în funcționarea ei normală și va fi lansată în funcționarea ei normală și va fi lansată în funcționarea ei normală.

schimbări care vor avea loc în guvernul american în urma alegerii noului președinte al S.U.A.

După delegatul american a luat cuvîntul reprezentantul Uniunii Sovietice, S. K. Terșipov, care a declarat că delegația sovietică este de acord cu această întrerupere.

GENEVA. — La 5 decembrie la Geneva a avut loc o ședință a Conferinței celor trei țări în problema înțetării experimentelor cu arma nucleară. Reprezentanții S.U.A. a propus ca lucrările conferinței să fie întrerupte pînă la 7 februarie 1961 în legătură cu exploziile

Comitetul local al Uniunii tineretului socialist din Lodz, R. P. Polonă, a organizat o expoziție intitulată simbolic „Avertismentul dat de Majdanek” el cărei scop este să reamintescă tuturor crimele săvîrșite de nazizii asupra a milioane de oameni, crime fără precedent — ca porții și sălbătice — în istoria omenirii.